

L'Esquerda
de la **Bastida**

Info **Jonquera** **cat**

Informació dels successos, l'economia, els esports i la cultura de la Jonquera i contrada

Superant totes les crisis...

> Història

Campanar i campanes
El campanar, les campanes i el rellotge de Santa Maria de la Jonquera

> Crònica

Ultra Trail
La Ronda dels Cims 2013: 186 kms fent la volta al Principat d'Andorra

> Entitats

ANC La Jonquera
La delegació local de l'Assemblea Nacional Catalana informa de l'11-S

**impremta
internacional**

Servei de Comunicació Integral

**Obrim de dilluns a divendres
Horari: de 08.00 a 14.00 h
Tancat del 12 al 18 d'agost**

IMPRESSIÓ - DISSENY GRÀFIC I WEB - EDICIÓ

Polígon Mas Morató - Avda. Euskadi, 10 nau 6 - 17700 LA JONQUERA

Tel. / Fax: 972 554 105

www.impremta.info

*Le
Grand
Buffet*

Restaurant Grand Buffet Grill

Gaudeix del nostre buffet o si ho prefereixes servei de restaurant a la carta

Eurocenter - Polígon Mas Morató - C/ Galicia, 2 - 17700 LA JONQUERA

Tel. 972 555 878 - Fax: 972 555 872

www.granbuffetlibre.com

CRÈDITS

Infojonquera.cat
 Diari digital de la Jonquera
 L'Esquerda de la Bastida
 Revista mensual
 Apartat 151 - 17700 LA JONQUERA
 (00.34) 972 554 105
 Disseny/impremta.
 www.impremta.info
 Contractació publicitat: 972 55 41 05
 Dipòsit legal. GI-1574-93
 Núm. exemplars. 700
 Contactar.
 info@infojonquera.cat
 Edita: Ivan Sanz
 Consell de redacció: Koke del Campo, Judith Nadal, Josep Ribas, Gemma Arché, Anna Font, Clàudia Capalleras Salellas i Laia Joan Font
 Fonts d'informació: Agències, El Punt, Diari de Girona, Ajuntaments i entitats
 Opinió: Els articles d'opinió reflecteixen només les idees, creences o afirmacions dels seus autors i són publicats sota la seva responsabilitat.
 Portada: Vista general de la Jonquera un any després de l'incendi del 22 de juliol.

Agermanats amb
 Revista Massana
 L'Albera - Argelers
 de la Marenda

Infojonquera té canal propi a Facebook, Twitter i a YouTube:

www.youtube.com/infojonquera
 www.facebook.com/infojonquera
 twitter.com/infojonquera

Membres de:

(≡) ACPC
 Associació
 Catalana
 de la Premsa
 Comarcal

> Superant les crisis...

Tradicionalment el mes de juliol ha estat un mes molt actiu al nostre municipi. Amb l'arribada de la calor i del primer mes de vacances per a molts francesos, aquests ens visitaven, i ho feien en multitud. Ens animaven la vista de les voreres del Portús i sobretot les caixes registradores de les botigues del barri. A la Jonquera vèiem com els aparcaments de camions perdien el protagonisme davant l'allau de vehicles amb matrícula francesa que s'apropaven als supermercats, restaurants i àrees de servei.

Era habitual que a partir del 14 de juliol, festa nacional al país veí, les retencions per travessar el Portús i la Jonquera fossin relativament freqüents. Però aquest mes de juliol això ha canviat. Algun lector ens sap dir quantes cues o col·lapses hem comptat aquest juliol?

Tradicionalment el mes de juliol era un mes en el qual proliferaven les festes populars. Hi havia la Festa del Carme, que es celebrava a la urbanització del mateix nom, s'organitzava un sopar popular al carrer Major a càrrec de la Societat de Socors Mutus de la Unió Jonquerenca i entitats benèfiques com el Centre Benèfic Arriateny també dinamitzaven la vida al carrer amb la seva festa popular de l'entitat. Però aquest mes de juliol això ha canviat. Cap d'aquestes tres activitats s'ha celebrat.

Es fa difícil buscar els motius del perquè de tot plegat però és evident que la realitat econòmica i social de la Jonquera estan canviant. El dia a dia de la nostra vila evoluciona, es redefeix, perquè ben mirat no està clar que la Jonquera i el Portús estiguin rebent menys visites aquest juliol respecte al de l'any passat. Caldria disposar de dades dels peatges d'entrada i sortida de la Jonquera d'aquest juliol de 2013 i poder-les comparar

amb el 2012. Una dades que haurien d'anar desglossades per saber quin moviment de camions i cotxes hi ha. Però de moment no en disposem i les considerem fonamentals per arribar a alguna conclusió.

Pel que fa a la davallada d'activitat social cal buscar els motius en diverses causes, que tant van des de la manca d'al·licient d'aquestes activitats per a gent jove com també la manca de relleu generacional o passant per la situació econòmica personal de moltes famílies. Tothom està reduint despeses i per tant tothom canvia les prioritats en el lleure o la vida social. I això no és qüestionable, només faltaria. Però tot canvia i els símptomes que ens indicaven, anys enrere, que tard o d'hora això passaria, s'han precipitat i coincidit en aquest juliol de 2013.

Fins ara la Jonquera havia anat superant millor que altres territoris la crisi econòmica (i de valors) que es va iniciar l'any 2008. Però aquest any, a la crisi general hi hem afegit aquestes dues pròpies, la del nostre model local econòmic i social.

Però intentem ser positius: hi ha altres qüestions que han canviat per millorar entre el que passava ara fa un any i el que passa ara. Una d'elles és la recuperació dels boscos a l'entorn de la Jonquera. El verd de branques i fulles poc a poc va tapant el negre carbonitzat de les suredes. La natura reneix i nosaltres formem part de l'ecosistema, o sigui que sí, que també tard o d'hora "renaixerem".

En resum, temps difícils els que estem vivint, però això és també el que sempre ha viscut el nostre poble i sempre, sempre, els hem anat superant. Aquest cop també.

1 d'agost de 2013

**ESCUDERO
SUPERMERCATS**

17700 LA JONQUERA

**PC & MAC
CENTER**

HARDWARE I SOFTWARE
 SERVEI TÈCNIC - VENDA I REPARACIÓ
 ESPECIALISTES EN TPV's
 VIDEO VIGILÀNCIA

pista bera informàtica Distribuidor Autoritzat

C/ Major, 79 • 17700 LA JONQUERA
 T. 972 554 806 • M. 608 68 72 52
 www.pcmaccenter.com

EL TEU PLA PERFECTE

VINE A GAUDIR-LO

OBERT 365 DIES

SUN FASHION

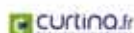
FORECAST

GUESS

MISTER GUAY

JACK & JONES

CASAS

UNITED COLORS OF BENETTON

QÜEST

TEXTURA

Fina Garcia

FIFTY FACTORY

lefties

curax

primadonna

ESCLADERO

FESTINA GROUP

GRAN JONQUERA

PUNT ROMA

Julia

La Tagliatelli

NikeFactoryStore

MANGO

H.E.

skunkfunk

GEOX

Les millors marques Restaurants Supermercat Espai infantil Aparcament gratuït

www.granjonquera.com

Avinguda de Galícia, 22-28 · 17700 La Jonquera
+34 972 55 78 31
AP7-Sortida 2 · NII-1000mts Casc Urbà

Gran Jonquera Outlet & Shopping
@granjonquera
WI-FI A TOT EL CENTRE

> ENS AGRADA

El resultat final de l'Avinguda Pau Casals...

Sí, ens agrada perquè amb un pressupost ajustat el resultat és molt positiu. La imatge final del carrer és d'ordre, netedat i d'un carrer que es correspon amb l'entrada principal d'un poble que viu del comerç i els serveis. La Jonquera té per fi dues entrades molt dignes, pel sud i pel nord.

> TORNA LA FUSTA

Tancaments de fusta pels contenidors

Molt millor aquests tancaments de fusta per acollir els contenidors de residus. Són més sostenibles i més agradables que els de plàstic que hi ha en d'altres carrers. El carrer Pau Casals marca la pauta... o està de moda?

> JULIOL "MASSA" TRANQUIL

Sense cues a la carretera

Cada any al juliol es formaven les primeres cues entre la Jonquera i el Portús. Aquest juliol no n'hem vist, i això que no han faltat dies "encapotats". A veure si l'agost s'anima.

> NO ENS AGRADA

La unió del carrer Països Catalans

La unió que han fet dels polígons Mas Morató i Les Oliveres no està gens bé. Més d'un s'ha trobat que a l'Av. Països Catalans, després d'una llarga recta, de cop i volta hi ha una illeta d'obra de metre d'alçada i metre i mig d'ample. Ai...

> A L'ESTIU BOGERIES

Un DJ en barca inflable!

Pel fabulós món de Facebook circula aquesta imatge del Dj jonquenc Enric Ferron, que va sortir de la cabina en barca. El rei de la pista!

> La Jonquera, parada "obligatòria" de les Impales que fan la travessa d'Europa i Àsia

Edu Cots i Carles Humet van sortir l'1 de juliol del Circuit de Catalunya per fer la travessa d'Europa i Àsia en una moto Impala. La primera parada important en el seu llarg camí de la primera etapa era la Jonquera. Seran 22.000 km els que tenen per davant i com no podia ser d'altra manera a la Jonquera hi han trobat un primer punt de suport logístic i moral. El nostre veí Jeroni Salellas els va acollir a casa seva unes hores.

Les motos van ser convenientment equipades setmanes abans de la sortida amb amortidors de gas, dipòsits addicionals per cobrir llargues etapes sense reposició, parafrangs davanters aixecats per a les pistes de Mongòlia, rutímetres, bateries de liti que donaran energia a les càmeres Gopro, ordinador, GPS, tablet etc, alforges amb recanvi, bossa proveïda amb elements d'acampada, sense oblidar la instal·lació d'intermitents per circular legalment al Japó.

Les motos Impala, de la marca Montesa, es consideren una joia del disseny relacionada amb la indústria del motor catalana. Aquesta moto va ser dissenyada el 1962 per Leopoldo Milà. Des de la Jonquera els desitgem un bon viatge. Sort i endavant, i davant les dificultats que puguin anar apareixent que no es desanimin; sempre hi haurà una solució per tirar endavant i fer quilòmetres.

La Impala fou una motocicleta de turisme fabricada per Montesa en dues etapes: la primera, de 1962 a 1971 i la segona, amb el nom d'Impala 2, de 1982 a 1989. Al llarg de la seva vida comercial se'n produïren diverses versions gairebé sempre en dues cilindrades (175 i 250 cc, a banda d'una versió de 125 cc de la Impala 2), i fins i tot algunes

• Edu Cots i Carles Humet, a la Jonquera amb Jeroni Salellas, amb les seves impales moments abans de reiniciar la ruta © J. Salellas

d'adaptades per a motocròs, enduro i trial. Totes compartien, però, les mateixes característiques generals: motor de dos temps monocilíndric refrigerat per aire, bastidor de simple bressol, frens de tambor i amortidors de forquilla convencional davant i darrere. Durant la seva època daurada, la dècada de 1960, la Impala representà un dels majors èxits comercials de Montesa, arribant a gaudir d'una forta implantació. Els seus punts forts eren una gran fiabilitat tècnica i una estètica impecable, factor que l'any del seu llançament li valgué el premi Delta d'Or de disseny industrial, atorgat per l'ADI-FAD. A

banda, oferia altres avantatges que la feien especialment apta per a la ciutat, entre els quals la seva lleugeresa i baix consum. Lluny de passar de moda, la Montesa Impala ha esdevingut un objecte de culte i és una de les motocicletes clàssiques catalanes més preuades pels afeccionats (n'hi ha que estan disposats a pagar fins a 9.000 euros per a aconseguir-ne una). Actualment n'hi ha encara unes 2.500 en circulació, la gran majoria als Països Catalans -principalment a Barcelona, però també a Girona, Lleida, Mallorca i el País Valencià-. ■

Rosita Comes
perfumeries

Fàtima, 1 • Hannibal, 3 • Catalunya, 25
17709 EL PORTÚS
Nacional II, 56 • Nacional II, 58
17700 LA JONQUERA

CONSTRUCCIONS
CONSTRUCMEGA

Núm. REIC: 170 024 182
(Registres d'establiments industrials de Catalunya)
Núm. DGC: 2265
(Document de qualificació empresarial construcció)

Rafa: 629 928 342
Isidro: 696 906 723
C/ Major, 20 - Fax: 972 554 228
17700 LA JONQUERA

Restaurant Artigas

Carretera Nacional II, s.n.
Tel.: 972 55 46 52
17700 LA JONQUERA

> La policia rescata a una discapacitada al “Paradise”

Quan la policia va entrar a la seva habitació al Paradise, la jove no va donar mostres d'alleujament, d'alegria o de pena. **“No té sentit de la realitat. És com estar davant d'una nena de 10 anys, és pura innocència”**, explicava una font de la investigació. La policia va rescatar el mes de març a F. B., romanesa de 22 anys i amb una greu discapacitat psíquica. **“No calen ni 30 segons de conversa per adonar-se'n”**, afegia aquesta mateixa font. Quan la van trobar acabava de sortir de la carretera, on un proxeneta la pegava perquè es prostituís.

Una fundació de suport a la reinserció va ser qui va donar la veu d'alarma. La coneixien d'un parell d'anys abans, quan la van tenir acollida en un dels seus pisos fins que va decidir marxar. Fent el seu treball de suport a prostitutes, la van veure en una rotonda a la Jonquera. **“Estàs bé?”**, li van preguntar. Però la jove es mostrava esquiva. **“No us puc explicar res ara”**, va contestar, i va marxar. Llavors van avisar la policia, que va iniciar una investigació de diversos mesos que ha finalitzat amb el seu rescat, la detenció de la seva mare per prostituir-la des dels 18 anys, i la del proxeneta que la tenia a la carretera.

La vida de F. B. ha estat un calvari. Originària de Romania, fins als dos anys va viure tutelada per l'Administració perquè la seva mare no podia fer-se càrrec d'ella i, a més, patia un retard en el creixement. A això s'hi van sumar dos episodis de meningitis, als 6 i als 14 anys, segons fonts del cas. Ja llavors va ser ingressada en un centre d'educació especial a Bucarest, on va estudiar fins que als 17 anys es va traslladar amb la seva mare

• Entrada al Paradise, a mitjans del juliol de 2013 © Infojonquera.cat

a Terrassa. Als 18 anys, aquesta la va començar a explotar sexualment, segons la policia.

La seva primera destinació va ser un club de la ciutat, Las Palomas, on la mare a més exerceix en l'actualitat de meretriu i controla la resta de les dones.

Els agents van trobar en els registres del pis de la mare diversa documentació que demostra que la seva filla li feia transferències de diners, donant-li part del que guanyava com a prostituta.

En quatre anys, la jove ha venut el seu cos

a canvi de diners a Terrassa, a Barcelona, Madrid, Xipre i Malta. La jove, expliquen, no té picardia alguna: **“Se'n va amb el primer que passa”**.

Quan la van trobar al Paradise, l'encarregat, al qual van prendre declaració, va al·legar que l'havien acollit perquè al carrer la pegaven. Però els agents van poder comprovar que també allí s'havia prostituït. En l'actualitat, la jove es troba en un dels pisos de la fundació que la va trobar i s'han iniciat els tràmits perquè la fiscalia abordi la seva incapacitació. (Font: El País) ■

Pivesa
Picas
Via Eur. pa.s.a.

**Transitari de duanes
Import - Export**

Tel. 972 55 41 17 - 972 55 41 18
Fax: 972 55 42 49 - Apartat 21
Ctra N-II (A2), núm. 60 - 17700 LA JONQUERA
E-mail: pivesa@picasviaeuropa.com

PASTISSERIA

L'ALBERA

Carrer Major, 34
T. (00.34) 972 55 41 90
17700 LA JONQUERA (Alt Empordà)

**CONSTRUCCIONS I REFORMES
MANTENIMENT DE FINQUES**
Consulti altres serveis complementaris

Juan Garrido (M) 659 956 650
José Antonio Moreno (M) 686 731 654
17700 LA JONQUERA

> Torna l'estelada a la rotonda dels bombers

L'Ajuntament de la Jonquera s'ha proposat millorar estèticament l'entrada de la vila a l'alçada de la rotonda dels bombers. L'objectiu és que un dels pendents amb forma de semicircumferència a la rotonda incloguin el text "La Jonquera". Aquest text es faria amb pedra natural de color vermell, per tal que destaqués sobre la gespa que l'envoltaria. Segons ha informat l'alcalde a Infojonquera.cat es tractaria de fer-ho amb un sistema sostenible en manteniment, similar a les rotondes de França. A més, també s'ha recuperat l'estelada que uns desconeguts van fer desaparèixer el novembre passat.

• L'estelada torna a ser present a l'entrada de la Jonquera, a la rotonda dels bombers © Infojonquera.cat

> Wi-fi gratuït a la zona esportiva municipal

La zona esportiva de la Jonquera disposa de connexió a internet gratuïta, d'un màxim de dues hores, mitjançant wi-fi. Aquesta és la primera fase de desenvolupament del servei que comprèn les àrees municipals del pavelló, la piscina i el camp de futbol. Els punts de connexió es senyalitzaran amb un cartell.

> La Jonquera, un dels municipis de l'Estat amb més bars per habitant

Segons dades de l'"Anuario Económico d'Espanya 2012" realitzat per La Caixa, realitzat en municipis de més de 1.000 habitants, s'indica que a la Jonquera s'hi localitzen 78 "Actividades de restauración y bares", un fet que situa el nostre municipi entre els deu primers de l'Estat amb més bars i restaurants per habitant. A Catalunya ocupa la tercera posició, i té per davant la Vall de Boí i Naut Aran. Una altra de les dades que sorprenen són els m² dedicats a comerç i supermercats: així hi ha un total de 99.000 m² dedicats a "Actividades comerciales minoristas", dels quals 22.977 a alimentació i 16.200 a Supermercats, segons l'estudi.

També cal destacar les 896 línies de banda

ampla, entenen-se que es refereix a línies amb servei ADSL.

• Bar La Tour Eiffel, al centre outlet Gran Jonquera, un dels darrers establiments de restauració que s'han obert al municipi © Infojonquera.cat

> La Sexta, "ajudant" a la Jonquera a millorar la imatge amb la llegenda "el mayor prostíbulo de Europa"

Com ja ve sent habitual per part dels grans mitjans de comunicació establerts a Madrid, quan aquests donen informació sobre la Jonquera sovint ho fan amb un to despectiu, o directament negatiu. A més, sembla que els agradi fer-ho, gairebé sempre, per temes informatius vinculats a la prostitució. El darrer cas l'ha protagonitzat La Sexta, una cadena que se suposa que manté un to crític i periodístic molt lligat a la investigació i a la denúncia. Doncs això és el que han fet, i la idea no era dolenta: han investigat el propietari del "Paradise". El problema no és aquest

en sí mateix, que alguna cosa deu tenir a investigar atenent als problemes que té amb la justícia, sinó que ho han fet vinculant-lo al nostre poble, al qual han definit com **"el mayor supermercado de la prostitución"**. I s'han quedat tan amples, com si això fos cert i suposadament contrastat amb els altres "supermercats" de la prostitució. Un cop més, els grans mitjans de comunicació "ajudant" a la Jonquera a millorar la seva imatge des de la mentida i la morbositat. I no es perdin el títol del programa: "El prostíbulo de Europa". Ni ens hem atrevit a mirar el "report"...

**ASSESSORIA LABORAL
BLANCH-LLIURÓ**

Pujada del Castell, 45
Edifici Talaia Entresol 1er.
T. 972 513 520 - 972 501 672 - F. 972 501 672
17600 FIGUERES

**FUSTERIA
SALELLAS**

Fusteria Salellas, C.B.
C/ Cantallops, 14 - 17700 LA JONQUERA
Tel. 972 554 678
Mòbil: 617 290 476
A/e: salellasaez@hotmail.com

TRANSZUAZU

PEDRO ZUAZU VILLANUEVA
AGENTE DE ADUANAS COLEGIADO
17700 LA JONQUERA

EDIFICI COLLEGI D'AGENTS
C/ Nord, 9 - Apartado 27
Teléfono 972 55 43 05
Fax: 972 55 50 08
E-mail: aduanas@transzuazu.com

> Nova oficina de Finques Jocar al carrer Major de la Jonquera

Finques J. Carles SLU, més coneguda com a Finques Jocar pel seu nom original, va inaugurar el 15 de juny la nova oficina al carrer Major 26 de la Jonquera. L'oficina ocupa una planta baixa, de 70 m², d'un edifici de nova construcció format per una planta baixa i dos superiors.

Finques Jocar va néixer a la Jonquera l'1 d'agost de 2004 impulsada pel seu actual propietari J. Carles i la seva primera ubicació va ser al mateix carrer Major, però al número 16. A partir de 2005 ja s'hi va incorporar Eva Famoso. Des d'aquest establiment es fan les gestions pròpies d'un administrador de finques, com ara lloguers i vendes de pisos, cases o locals comercials o industrials, gestió i administració de comunitats de propietaris, a més de tràmits de cèduls d'habitabilitat,

certificats d'eficiència energètica o peritacions judicials.

• Eva Famoso i Joan Carles March a les noves oficines de Finques Jocar
© Infojonquera.cat

> Festa del deu aniversari al Mirador

Unes 150 persones van participar dimarts 16 de juliol a la festa de celebració dels deu anys del buffet restaurant El Mirador. Els comensals van poder gaudir d'un buffet especial i de diversos espectacles, entre els quals un ballet de flamenc que va aixecar molt d'interès, música en viu i ball a càrrec de l'incombustible *Rafa de Roses* i finalment un espectacle de màgia a càrrec d'en *Pepe*, que

també va resultar molt divertit i participatiu. En els propers dies es podran veure fotografies de la festa al canal de facebook que té el Mirador a la xarxa.

El Mirador es va fundar el juliol de l'any 2003 i aquest passat dimecres dia 16 es complien els deu anys. El seu responsable, Jorge Luque, va ser entrevistat a la revista Esquerda de l'1 de juliol.

• Jorge Luque, responsable d'El Mirador, amb el ballet de Flamenc que va amenitzar la festa d'aniversari © Infojonquera.cat

> Comencen les inscripcions per ser "pubilla" i "hereu"

Amb la vista posada a la Festa Major 2013, la regidoria de Festes de l'Ajuntament de la Jonquera convida els nois i noies de la Jonquera a participar en un esdeveniment cultural tradicional com és la proclamació de la Pubilla i l'Hereu de la Jonquera.

Aquest acte es vol organitzar com una activitat més en la celebració de l'11 de setembre. Hi poden participar i ser candidats tots els nois i noies empadronats a la Jonquera que tinguin entre 16 i 21 anys, o sigui, nascuts des de l'any 1992 fins al 1997. Per ser candidats cal que acceptin les bases, que es poden trobar a la web municipal, i donar el consentiment per poder publicar el nom i cognoms per tal que les persones del nostre poble puguin votar-los com a candidats.

Aquesta nova iniciativa té l'origen en una enquesta que va publicar Infojonquera.cat el desembre de 2012. La bona acollida i predisposició van animar a la Regidoria de Cultura a tirar endavant aquesta activitat.

> El celler "Vinyes dels Aspres" torna a fer cim al Puigmal

Unes 300 persones han participat en un tast de vins de la DO Empordà a 3.000 metres d'altitud, al cim del Puigmal. És la xifra més elevada de les quatre edicions d'aquesta activitat impulsada pel consell regulador empordanès. També hi eren els castellers de Figueres, que van aixecar un pilar al cim del Puigmal per situar encara més amunt els vins empordanesos. A la imatge els cellers presents, entre els quals David Molas en representació del celler de Cantallops "Vinyes dels Aspres".

David Molas, a la dreta de la fotografia © El Punt Avui

> Successos del mes de juliol. Intervencions dels cossos de seguretat a la Jonquera

29 de juny

Un individu va baixar d'un cotxe armat amb una escopeta retallada i un revòlver i va encanonar l'encarregat del Paradise per motius que, segons el propietari del local, es tractava d'un client borratxo a qui moments abans no havien deixat.

3 de juliol

El Tribunal Suprem confirmava íntegrament la sentència que va dictar la secció 3a de l'Audiència de Girona l'1 de març del 2012 contra l'amo del macroprostíbul Paradise, José Moreno, així com per als altres membres de la seva xarxa de proxenetes. Es va desestimar el recurs presentat per la defensa de l'empresari, encapçalada pel lletrat Lluís Frigola, i es conclouia que ni s'havien d'anul·lar les escoltes telefòniques que van ser essencials per condemnar-los ni s'havia

d'absoldre cap dels acusats per manca de proves.

Detinguts quatre individus que estaven a punt de creuar la frontera amb un carregament de 30 quilos d'haixix en el doble fons d'un cotxe. Un conduïa el cotxe que transportava la droga i els altres tres viatjaven en un altre vehicle que anava més endavant i que s'encarregava d'inspeccionar el terreny. Les detencions es van produir el 3 de juliol.

8 de juliol

Un detingut al carrer Jesús Mercader per agredir la policia local i per possessió d'heroïna La Policia Local de la Jonquera va detenir una persona, Patrick G de 33 anys i de nacionalitat francesa, per un presumpte delictes contra la salut pública i atemptat a un agent de l'autoritat. Els fets van passar al

migdia del dia 8 de juliol quan la patrulla es trobava fent tasques de seguretat ciutadana pel carrer Jesús Mercader.

Durant l'escorcoll els agents van trobar tres embolcalls amb diferents substàncies presumptament estupefaents i que a falta de confirmar tot indica que es tracta de cocaïna, heroïna i èxtasis.

11 de juliol

Deu anys de presó per la mort d'un jove al carrer Nord. L'Audiència de Girona ha condemnat a deu anys de presó per homicidi Mohamed el Hardaj, l'acusat de matar un jove a ganivetades a les portes de la discoteca Defi Night la nit de Sant Esteve del 2009. La sentència recull el veredictes emès pel jurat popular, que el va declarar culpable d'homicidi amb un agreujant d'abús de superioritat perquè va utilitzar una navalla com a arma.

El mateix dia la policia local de la Jonquera va detenir un conductor francès que va marcar quatre vegades més del que està permès en la prova d'alcoholèmia.

Els fets van succeir al carrer Major, quan la patrulla local va ser requerida per la Policia Nacional, que havia vist un vehicle a gran velocitat conduït per un home amb símptomes evidents d'embriaguesa. La policia local va fer la prova d'alcoholèmia a l'home, Nicolas G. de 31 anys, que va marcar una taxa d'alcohol en aire espirat de 1,03 mg/l. El conductor va quedar detingut per un delictes contra la seguretat del trànsit i va ser posat a disposició judicial. ■

• La Policia Local de la Jonquera en un control a la carretera N-II (Arxiu Infojonquera)

ASSESSORS ASSOCIATS

JAUME PAGÈS GUMBAU • *ECONOMISTA*
JAUME MUXACH MARUNY • *ECONOMISTA*
DOLORS GARCÍA CADARSO • *DIPLOMADA*
CIÈNCIES EMPRESARIALS

Pujada del Castell, 45 - Edifici Talaia Entresol 1er.
Tels. 972 506 776 - Fax: 972 671 162
17600 FIGUERES

GARRIDO H. ASSESSORS
S. Coop. C.L.

GARRIDO H. ASSESSORS
ASSESSORIA
I COMERÇ EXTERIOR

Crta N-II (A2), nº 11 - 1r. 3a. - Apartat 81
17700 LA JONQUERA
Tel.: 972 55 44 58 - Fax: 972 55 44 25
E-mail: fgarrido@garridohermanos.com

EL BUFFET LIBRE

Més de 175 plats a escollir!

Sector duans - Crta N-II (A2), nº 13 - 17700 LA JONQUERA
Tel. (00.34) 972 555 053 - Fax: (00.34) 972 554 618
www.elbuffetlibre.com

> Un any després el bosc es recupera molt bé gràcies a un llarg període humit

Era el 22 de juliol de 2012 d'un diumenge amb forta tramuntana i quan faltaven pocs minuts per a la primera hora de la tarda. Una burilla a l'aparcament municipal del Portús va encendre la falda de la muntanya del castell de la Bella-guarda.

Aquests dies l'incendi ha tornat a l'actualitat amb motiu de l'aniversari: des d'un reportatge al Trenta Minuts de TV3, notícies als principals mitjans d'àmbit nacional i comarcals, fins a una exposició de fotografies a Darnius.

Un any després observem que el bosc ja no és tant negre i la verdor torna a la majoria dels arbres després d'un hivern, una primavera i un estiu més humits del normal. Una recuperació que és, si fa no fa, com ara fa 27 anys, a l'incendi de 1986.

Tot plegat un símptoma evident que els incendis a l'Albera i la seva recuperació segueixen un cicle periòdic. Tan periòdic com previsible. La reflexió, doncs, potser ha de ser aquesta: si és previsible, no és també evitable?

• El bosc del Serrat de la Plaça, a l'altre costat de l'AP7 davant l'edifici de La Caixa, el 22 de juliol de 2013

• A l'esquerra, bosc del Serrat de la Plaça a finals d'agost de 2012 amb les primeres pluges. A la dreta, el mateix bosc un any després de l'incendi

fusteria empordà

Fusteria Empordà
C/ St. Climent, 31 - 17750 CAPMANY

Tel. Fusteria: 972 54 91 13
Carles (mòbil): 649 44 20 57
Joan (mòbil): 696 38 02 20

CONSULTORIA SSERCO, S.L.

SANZ
ADVOCATS

LABORAL, FISCAL I COMPTABLE. SERVEIS JURÍDICS

C/ Major, 109 baix - 17700 LA JONQUERA - T. 972 555 759
asserco_jonquera@hotmail.com
C/ Muntaner, 15, 1º D - 17600 FIGUERES
T. 972 672 391 - F. 972 675 840 / asserco@apttcb.es

> TRAMUNTANA aposta fort per DESIGUAL i MANGO, obrint noves botigues

Des de l'any 2003, el Grup Tramuntana està ampliant la seva oferta comercial clàssica de supermercats, apostant fortament pel sector de la moda. Des d'aleshores, aquesta oferta ha anat creixent d'acord amb l'acceptació que des de bon principi han mostrat els seus clients.

Ara, però, Tramuntana fa un altre pas i, a més de l'oferta multimarca amb firmes com G-STAR, Lacoste o Jack and Jones, opta per especialitzar-se en DESIGUAL i MANGO.

Per aquest motiu, darrerament s'han posat en marxa nous espais destinats específicament a aquestes marques "Designed in Barcelona" i a la vegada s'han ampliat els equips de venda per donar un millor servei al client.

BOTIGA DESIGUAL A LA DUANA

El mes de maig es van estrenar dues noves botigues DESIGUAL. DESIGUAL. Una d'elles es troba al costat de Marionnaud-Triangle (sector Duana) i l'altra és a Tramuntana Mas del Pla (a peu de carretera, al costat de l'hotel Tramuntana). Si la botiga del Portús ofereix tota la gamma d'articles Desigual, sempre de les noves col·leccions i fins i tot la "Desigual Living Collection" (roba per a la llar), a l'espai de Duana s'ha ideat per a què sigui una *boutique* de complements i accessoris. Tant la botiga de la Duana com la de Mas del Pla destaquen per la seva originalitat en l'interiorisme.

DESIGUAL I MANGO A MAS DEL PLA

Dos dels nous espais destinats a moda Mango i Desigual s'han ubicat al centre comercial Tramuntana 3 (Mas del Pla), a tocar de la carretera de Cantallops. En concret es troben al primer pis de l'edifici, on anteriorment hi havia un restaurant.

Desigual ocupa prop dels 300 m² del que fou el restaurant. Precisament aquest fet s'ha resolt amb encert: el que fou l'antiga barra del bar s'ha reconvertit en un aparador més. Tot un encert tenint en compte la "filosofia" de la marca Desigual.

Pel que fa a Mango, es troba a la part dreta de la botiga multimarca. Així doncs ara MNG disposarà d'una gran botiga situada al sud de

• Detall del que fou la barra del restaurant, ara un aparador de l'espai Desigual a Mas del Pla

la Jonquera que s'afegeix a la que hi ha al sector Duana i a la que hi ha al Portús. La novetat, en quant a l'oferta de la nova botiga de la Jonquera, és que a més de la clàssica línia de roba (Women Collection) i complements per dona (MNG touch), s'hi podrà trobar, a partir de l'agost, la col·lecció de roba infantil MANGO KIDS.

Cal recordar que MNG va obrir la seva primera botiga al Passeig de Gràcia de Barcelona el 1984. Actualment es troba entre una de les més importants del sector tèxtil a Espanya i disposa de 1.700 botigues a tot el món.

Les botigues ara estan de rebaixes fins el 31 d'agost. ■

• Façana exterior de Tramuntana Mas del Pla

> Una disputa per diners acaba amb un tiroteig davant el CAP Dr. Subirós

La policia local de la Jonquera i els Mossos d'Esquadra busquen el pistoler marroquí que el dijous 18 de juliol va disparar contra un compatriota al centre del municipi. Els fets van començar al migdia, quan els dos individus –l'un de divuit anys i l'altre de vint, i veïns de Figueres– es van barallar a ple carrer, a la plaça dels Arbres, al costat de la comissaria. Agents de la policia local els van separar i van posar fi a la batussa. Finalment, un d'ells va resultar ferit en un braç i va decidir presentar una denúncia arran dels fets per un presumpte delictes d'amenaques i falta de lesions, després que l'agressor l'amenacés de mort durant la picabaralla.

Posteriorment, agressor i agredit es van separar i, en principi, l'un va anar per una banda i l'altre per l'altra. Però no va ser així, ja que l'instigador de la batussa va anar a trobar la víctima quan es dirigia al centre d'assistència primària Doctor Subirós de la Jonquera, on anava a curar-se les ferides del braç i a demanar un informe sobre els cops que havia rebut durant la batussa. Eren quarts d'una del migdia quan l'agressor va disparar diversos trets contra el seu compatriota, que va entrar a refugiar-se al centre mèdic amb una ferida al cap. Un testimoni dels fets, que diu que almenys va sentir dos trets, va trucar immediatament a la policia local, que, en vista de la gravetat dels fets, també va alertar els Mossos d'Esquadra. Tot i la rapidesa amb què es van desplaçar els policies fins al lloc dels fets, el pistoler ja havia fugit. La víctima, en canvi, va haver de ser traslladada en ambulància fins a

Els fets van passar davant el Centre d'Assistència Primària Dr. Subirós de la Jonquera © Infojonquera.cat

l'hospital de Figueres per les perdigonades que va rebre al cap.

> CRIDA I CERCA DELS PISTOLER

De la investigació policial i de la declaració de la víctima se n'ha extret que la disputa entre els dos compatriotes provenia d'un deute. Segons apunta la policia, l'agressor reclamava uns 60 euros per un afer de tràfic de drogues, i en canvi la víctima assegura que aquest deute ja està eixugat amb els 30 euros que ja li va donar. Però tots dos no van arribar a cap acord i finalment la discussió va acabar a trets, però els fets podrien haver

estat pitjor, ja que l'arma que duia l'agressor era de perdigons i no pas una arma de foc de més calibre. Si bé les detonacions són molt similars a les d'una arma de foc, el tipus d'impacte és molt limitat i les ferides que poden produir també són menys considerables, tot i que depèn de la part del cos en què impacti el perdigó.

La investigació de la policia local i els Mossos d'Esquadra continua oberta. L'agressor, tot i no ser detingut, ja està identificat i actualment està en situació de crida i cerca. ■

Distribuidora de Carburantes S.A.

Ctra. Nacional II pk. 775, 65
17700 La Jonquera (Girona)
Telf: 00 34 (9) 72 554 636
Fax: 00 34 (9) 72 554 018
dicasa@dicasa.es

Poligon Mas Morató
Av. Euskadi, 10 - Nau 1
17700 LA JONQUERA
Tel.: 972 55 48 30 - Fax: 972 55 52 68
E-mail: info@marcoalberini.com
www.marcoalberini.com

Grupo
AutoGruas Nadal
Garaje internacional

Taller de mecànica - Servei de grues
Exposició i venda d'automòbils
Desballestador autoritzat

Ctra N-II (A2), núm. 6
17700 LA JONQUERA
Tel. 972 554 297 - Fax: 972 555 524

> Míriam Lanero ja és regidora

Míriam Lanero va entrar dijous 25 de juliol com a regidora de l'Ajuntament, en substitució de Judit Carreras, que va deixar el càrrec per motius personals. En el ple de dijous Lanero va prendre possessió del càrrec i va jurar amb la fórmula "per imperatiu legal". L'alcaldesa, en representació de CIU, i Jaume Domènech, per ERC, li van donar la benvinguda.

> "Marea Roja" es manifesta al Portús

Membres de la plataforma reivindicativa Marea Roja (Cultura en Lluita) van realitzar dissabte 27 de juliol una protesta al Portús per denunciar als turistes que vénen de vacances el tracte "ignominiós" que "rep la cultura en aquest país". L'acte s'emmarcava en les protestes Turistes Beware pensades per ser fetes en aeroports, ports, estacions de tren i zones de frontera.

> L'Ajuntament amplia un contracte que li permetrà cobrar més sancions

En el Ple del darrer dijous de juliol es va aprovar amb els vots de CIU i PP la proposta inicial de tancament del Compte General del Pressupost corresponent a l'exercici 2012. El grup municipal d'ERC s'hi va abstenir i de fet la proposta ni tan sols va generar cap debat a l'entorn d'aquest punt.

En canvi on sí que hi va cert debat va ser en el punt en el qual s'havia d'aprovar l'ampliació de la delegació que té acordada l'Ajuntament de la Jonquera amb l'organisme Xaloc, una entitat gestora dependent de la Diputació de Girona que gestiona la tramitació de sancions de trànsit. Amb l'ampliació aprovada per unanimitat dels tres grups, CIU, ERC i PP, els vehicles amb matrícula estrangera o conductors amb domicili fora de l'Estat Espanyol no podran esquivar el pagament de les sancions. Amb el nou acord Xaloc es quedarà un 42% del total recaptat davant el 28% que s'havia aprovat el març de 2012.

Tot i votar a favor d'aquest punt el grup d'ERC va fer esment al fet que, si bé tothom ha de pagar les multes per infracció del codi de circulació, cal tenir present que els estrangers es trobaran a partir d'ara en desavantatge per presentar recursos, suposant que fos el cas. Jaume Domènech va insinuar que no sempre hi ha el mateix tracte o persecució per part de l'equip de govern entre els conductors infractors de cotxes estacionats en zones blaves i els xofers de camions mal estacionats als polígons. Finalment el portaveu republicà també va donar a entendre que amb el nou acord potser hi havia un cert afany recaptatori, un apunt en el qual fins i tot el regidor Miguel Angel Botana, del PP, hi va estar "bastant" d'acord. Per la seva banda l'Alcaldesa va rebutjar que hi hagués un afany recaptatori i de fet va aconseguir que ERC i PP se sumessin a la proposta.

• Una imatge del Ple municipal celebrat el darrer dijous de juliol © Josep Ribas - Falgués Fotografia

**SOCIETAT DE SOCORRS MUTUS
LA UNIO JONQUERENCA**

**Esmorzar • Assortit de tapes
Entrepans freds i calents
Xocolata a la tassa**

Carrer Major, 101 baixos - Tel. 972 554 339
17700 LA JONQUERA

**Perruqueria
d'homes**

Josep

HORARI:
Matins:
De 08.30 a 12.30 h.
Tardes:
De 14.30 a 19.30 h

C/ Major, 51 - 17700 LA JONQUERA
Tel.: 972 55 46 24

Pubill, S.C

PUBILL, S.C.

Enric Ricart Arche - Mòbil: 607 156 106
Lluís Pérez Moya - Mòbil: 670 292 607
C/ Santa Lúcia, 6 - 17700 LA JONQUERA

> Decés de Mn. Eduard Vivas i Llorens

Mn. Eduard Vivas i Llorens va néixer a Calella de la costa (15/05/1926).

Va fer els estudis eclesiàstics al Seminari de Girona i a la Companyia de Jesús. Va ser ordenat prevere a l'església de Sant Esteve de la Casa Missió de Banyoles l'1 de juliol del 1951. Va exercir el ministeri com a vicari a Figueres, a Sant Feliu de Girona i a Arenys de Munt, i com a rector a Massanes. Des de l'any 1960 i fins al 2010 va ser rector de la Jonquera i Biure, i més tard també d'Agullana, Darnius, la Vajol, Capmany i Cantallops. El maig de 2010 va rebre el "Jonc d'Or", màxim reconeixement que atorga l'Ajuntament de la Jonquera als seus veïns. Des del 2010 vivia a la residència sacerdotal del monestir de Banyoles. Va morir el dia 28 a Girona per causes naturals.

> El CEJ a l'Olla de Núria 2013

Jordi Llosa i Xevi Esgleas van participar el diumenge 21 de juliol a la cursa de **L'Olla de Núria** (21 km i +1.950 m de desnivell positiu, amb un 70 % de la cursa corrents per sobre 2.500m.). Llosa va fer un temps de 4h 03' 48" i Esgleas de 4h 15' 57". El podi masculí se'l va endur March Pinsach 2h 21' 03" (parella amb Kilian Jornet en campionat del món d'esquí de muntanya 2013). El 2n. fou Agustí Roc 2h 26' 10" (3 vegades campió del mon de curses de muntanya, 2002, 2003 i 2004) i el 3r. Nil Cardona 2h 26' 19" (campió d'Espanya de joves promeses de curses de muntanya).

> Creada la Comissió d'estudi per al comerç

En el Ple de juliol, celebrat dijous passat, es va aprovar per unanimitat dels tres grups municipals, CIU, ERC i PP, la creació d'una comissió d'estudi per a la dinamització del sector comercial del casc urbà. En formaran part els regidors Sònia Martínez, Joan Bella, Montserrat Martínez, Mercè Vilalta i Miguel Angel Botana.

La Comissió és el resultat de la petició feta el mes de juny passat pel grup municipal d'ERC a l'equip de govern i l'objectiu és tractar diferents problemes que afecten el comerç del carrer Major. Precisament per aquest motiu els republicans han demanat que la Comissió creada sigui presidida per la regidora del seu grup Montse Martínez.

A partir d'ara la Comissió es reunirà amb els responsables de l'Associació de Comerciants, entre altres, per d'una banda valorar la posada en marxa del centre comercial Gran Jonquera, i de l'altra per buscar solucions a la imatge que en general es dona del comerç del casc urbà, sovint afectat perquè a partir de determinades hores la tipologia dels visitants no és la que més convé per a un eix comercial. Confidencialment se sap que es volen posar sobre la taula temes com la presència de prostitutes o els "compradors" de substàncies estupefaents, entre altres temes.

> La Jonquera, municipi amb un alt percentatge de persones ateses per Benestar Social

L'àrea de Benestar Social del Consell de l'Alt Empordà va atendre 11.987 persones, que suposen un 12,45% de la població de la comarca. Aquesta xifra s'ha multiplicat gairebé per tres des del 2004. Són xifres que es reflecteixen en la memòria dels serveis socials comarcals de l'any passat, que conclouen que "el creixement ha estat molt accentuat" des que va començar la crisi econòmica el 2008.

El 26,5% de les persones ateses l'any passat presentaven problemes econòmics: el 17%

problemes de salut, el 16% acudien al Consell Comarcal per temes laborals i el 15% per mancances socials. La resta buscaven solucions per temes d'habitatge (5%), discapacitats (10%), maltractaments (3,5%), o altres.

El municipi que té un percentatge més elevat de persones ateses per Benestar Social és la Jonquera, amb un 18% de la població que va acudir a aquest servei. La segueixen Llançà, Castelló d'Empúries i Sant Pere Pescador. Són les poblacions amb un nombre més elevat de veïns en situació de vulnerabilitat.

• Carrer Major a l'alçada de l'edifici consistorial (Infojonquera.cat)

Planxisteria JONQUERA

Poligon Mas Morató - C/ Euskadi, 11 - Nau 7
Tel. Fax: (00.34) 972 55 50 60
17700 LA JONQUERA
www.planxisteriajonquera.com

LA MAISON DEL TURRÓN

TORRONS
Vicens
des de 1775

Ctra. Nil, Camí de la Piscina, 11
La Jonquera (Girona)
Tel. 972 556 212
www.vicens.com

**ELABORACIÓ PRÒPIA
DE TORRONS ARTESANS,
XOCOLATES, LOTS I CISTELLES**

> Tres rutes completaven la Marxa BTT Agullana

El diumenge 21 de juliol es va celebrar a Agullana la tradicional marxa de BTT. Els organitzadors, conjuntament amb l' Ajuntament, van preparar tres rutes per escollir de 40, 18 i 12 quilòmetres. A la sortida també hi va ser present Alfons Quera, Alcalde d' Agullana. A l'arribada, un bon esmorzar i obsequi.

Classificacions finals Ruta 40km: Robert Baserba- 2'03h, Pere Sanchez- 2'09h, Eduard Oller- 2'10h

Classificacions finals Ruta 18km: Jordi Oli- va- 1'17h, Gerard Blanch- 1'17h, Enric Quera- 1'21h

Classificacions finals Ruta 12km: Angel Regincos- 1'16h, Aniol Barragan- 1'17h, Albert Teixidó- 1'17h

> Robert Baserba, campió d'Espanya de BTT màsters 60

Ricard Calmet en màster 40, Xavier Pont en 50, Robert Baserba en 60, Tomàs Misser en 30 i Manuel José Julve en expert, han estat els campions en les proves dels Campionats d'Espanya de BTT que es van celebrar el 20 de juliol al Balneari de Panticosa, a Osca. En declaracions al servei de premsa de la Real Federació Española de Ciclismo, entitat organitzadora de la prova, Robert manifestava que "Sincerament, no era un recorregut massa complicat i així que m'he posat al capdavant, la meua única preocupació era no tenir cap incident o caiguda".

D'aquesta manera el ciclista de l'Estrada s'ha imposat com a campió en els territorials de Girona, Catalunya i ara d'Espanya. Per Robert Baserba ja és el 3r Campionat de Catalunya que guanya en la seva categoria.

• Robert Baserba, en una imatge d'arxiu de 2011 © Arxiu Infojonquera.cat

> El CEJ participa a la Ehunmilak

La Ehunmilak 2013 arribava a la seva quarta edició com l'ultra guipuscoana de referència, amb dos carreres: La G2Haundiak (Goierri Trail) de 88 Km. i més de 6.000 metres positius de desnivell i la prova reina, l'Ehunmilak integral amb 168 Km. i més de 11.000 metres de desnivell positius.

Per part del CEJ hi van participar en Josep Penalva la trail de 168 km, que no va poder acabar perquè l'organització va decidir suspendre-la a les 23 hores d'haver-se posat en marxa per tempestes elèctriques. Penalva es trobava al quilòmetre 98 en el moment de la suspensió. Per la seva banda Jordi Picornell va finalitzar l'itinerari més "curt", de només 92 quilòmetres, els quals va completar amb un total de 19 hores.

A l'esquerra Josep Penalva i a la dreta Jordi Picornell © CEJ

> Quatre nous fixatges a La UE la Jonquera

La UE La Jonquera continua nodrint-se del Figueres juvenil i després del defensa Andreu Paneque i el mig Lolo González, els següents jugadors blanc-i-blaus fitxats són Mahamadou Jabbie i Amós Gaska, que havia debutat amb el primer equip

a Tercera Divisió el curs passat. Els dos nous reforços verd-i-blaus van ser presentats al municipal jonquerenc al costat del davanter Robert Fernández i del porter Xavi Gallego, provinents del Peralada.

• Els quatre nous jugadors per a la UE la Jonquera i el president Josep Serra © Josep Ribas - Falgués Fotografia

Campanya del Servei Català de Trànsit

El Servei Català de Trànsit inicia la nova campanya per prevenir accidents a la carretera amb el lema "Podem evitar-ho". Una campanya impactant basada en diferents testimonis, tots casos reals que han patit algun tipus d'accident de trànsit que els ha marcat de per vida.

Redacció
Barcelona

Malauradament, ningú està exempt dels perills de la carretera. En qüestió de segons, un accident pot canviar per complet la vida de moltes persones. És per això que, amb l'objectiu de reduir el nombre d'accidents viaris, el Servei Català de Trànsit promou la campanya "Podem evitar-ho". El projecte, basat en històries de testimonis reals, vol conscienciar a la població sobre la importància de prendre les màximes precaucions al volant.

Testimonis reals expliquen directament a càmera com un accident els va canviar la vida

La campanya està centrada en les històries personals de vuit casos diferents. O potser no tant. Tots ells tenen una cosa en comú: un accident de trànsit els va canviar totalment la vida. Però no només l'accidentat pateix les conseqüències de la tragèdia. Sinó que, al darrere, hi ha familiars i persones properes que viuen l'accident gairebé amb la mateixa intensitat. És per això que "Podem evitar-ho" també contempla la perspectiva de testimonis indirectes que expliquen les seves vivències des d'un altre punt de vista.

Testimonis

De ben segur que ni el Josep Roca, l'Albert Quiles, el Jordi Casellas o la Mireia Sanz eren conscients de què difícilment tornarien a caminar. Tots ells han estat víctimes de les pitjors conseqüències que pot comportar un accident a la carretera: la paraplegia, el traumatisme craneocefàlic i, en algun cas, també la mort d'algun acompanyant.

No obstant, encara que ells se'n emporten la pitjor part, no són els únics afectats en un accident. A banda, hi ha tot el col·lectiu de familiars que també en pateix les

"Podem evitar-ho"

Que hi hagi accidents a la carretera

El Servei Català de Trànsit inverteix en la prevenció d'accidents engegant una campanya de sensibilització viària que compta amb testimonis reals

La campanya es difon a través de televisió, ràdio, sales de cinema i en format pre-roll a Internet

També es poden visionar les històries impactants d'aquests vuit testimonis a través del web: www.gencat.cat/transit2013/

Vuit dels testimonis i les conseqüències del seu accident

ENRIQUE QUILES

Va perdre el fill i la jove en un accident de trànsit i el seu nét de 2 anys va resultar greument ferit.

"T'ha canviat la vida per complet."

MIREIA SÁNCHEZ

Va patir un accident de moto als 18 anys.
Lesió: traumatisme craneocefàlic.

"Siento rabia, por lo que era y cómo acabé."

MONTSE MONTAL

La mare de la Montse va morir atropellada per un cotxe en un pas de vianants als 58 anys.

"Que marxin així, en un instant, és molt injust."

FAMÍLIA CASELLAS

Els fills del Jordi i la Joana van tenir un accident. El petit va morir i el gran va patir seqüeles irreversibles.

"Això de sóc feliç ja no ho puc dir, perquè ja no ho seré mai."

ALBERT QUILES

Va patir un accident de cotxe als 2 anys.
Lesió: traumatisme craneocefàlic.

"els meus pares van morir per culpa d'un cotxe que anava contra direcció"

JORDI CASELLAS

Va patir un accident de cotxe als 26 anys.
Lesió: traumatisme craneocefàlic.

"jo vaig ser el que vaig tenir menys culpa perquè no conduïa"

MIREIA SANZ

Va patir un accident de moto als 25 anys.
Lesió: paraplegia.

"la meua vida es va quedar a l'asfalt amb 25 anys"

JOSEP ROCA

Atropellat per un cotxe als 38 anys.
Lesió: tetraplegia.

"surts de l'hospital amb una tetraplegia i condemnat tota la vida a una cadira de rodes"

conseqüències i ha d'assumir nous canvis en la dinàmica de les seves vides. "Perdre un fill et

canvia la vida per complet". El fill de la família Casellas va morir a la carretera, com el de l'Enrique

Quiles, qui també va perdre a la seva jove. Igual que la mare de la Montse Montal que va morir

atropellada, i la Mireia Sánchez i la seva germana, que va patir un accident de moto. Persones que han de dedicar part de la seva vida a l'atenció de l'afectat o, fins i tot, superar-ne la mort.

Responsabilitat

"Mira com estic, perquè a tu també et pot passar". En el moment en què posem un peu a la carretera, tots passem a ser responsables de la situació. Una situació que requereix de la màxima concentració i prudència. La responsabilitat mai desapareix. Tant si tenim el peu sobre l'accelerador com si anem de copilot. "Els meus pares van morir per culpa d'un cotxe que anava en contra direcció", explica Albert Quiles, que pateix un traumatisme craneocefàlic.

Hi ha casos en què no se sap qui pot sortir-ne malparat o qui n'és el culpable. És per això que no hi ha distracció que valgui, la responsabilitat és de tots.

A més, com demostren algunes de les històries, els familiars també són víctimes indirectes dels accidents. "Això de què sóc feliç ja no ho puc dir, perquè ja no ho seré mai", afirma la família Casellas, després d'haver perdut el seu fill.

Conscienciar La campanya vol fer reflexionar sobre els perills que hi ha a la carretera

Sensibilització

"El temps ho cura tot: no, el temps no ho cura tot, el temps et deixa una cicatriu". Amb vuit testimonis diferents com a protagonistes principals, la campanya pretén sensibilitzar sobre com un sol instant pot tenir efectes irreversibles per tota la vida.

"Podem evitar-ho" vol aconseguir l'impacte amb l'espectador i s'espera que, amb declaracions i vivències de testimonis reals i directes, el missatge pugui arribar millor. És qüestió d'unir esforços per fer de la carretera un entorn més segur, on tothom prengui consciència del perill que pot arribar a suposar. A la carretera, amb els cinc sentits.

T'agrada la campanya: "Podem evitar-ho"

Dóna'ns la teua opinió a: premsasct@gencat.cat

> El campanar, les campanes i el rellotge de l'església de Santa Maria de la Jonquera

Les esglésies construïdes els primers segles del cristianisme no tenien campanars. Les petites campanes que a l'època romana hi havia a les esglésies, eren sostingudes sobre un espadat instal·lat damunt la seva façana principal. No és fins els segle VIII que es coneix el bastiment de campanars.

Va ser a partir dels s.XI, XII i XIII que es començaren a fondre campanes de major grandària i quan, segons la importància dels temples, es començaren a construir les majors torres o campanars. No cal ni dir que a les catedrals, monestirs i esglésies de municipis importants és a on s'elevaren els principals i que donaven cabuda i sostenien a les campanes de major volum, propiciant que en algunes de les esglésies més importants s'hi arribessin a construir fins a nou campanars.

• Façana nord del campanar - Juliol 2013 © Infojonquera.cat

Del nostre modest campanar, aixecat a la façana principal de l'església, element de la vella església romànica, l'historiador Albert Compte, n'assenyala el 1362 com a data de la seva fundació en un gravat de la Jonquera de Beulieu, el més antic conegut i ens mostra que l'església parroquial, en temps dels reis catòlica, constava com d'altres de l'Empordà, d'una sola nau, capelles laterals i un campanar de base quadrada acabat en punxa.

La forma del campanar és de base quadrada i s'enlaira així fins la primera cornisa. En aquest tram hi ha unes espilleres que serveixen per donar llum a l'escala interior i en una d'elles s'hi llegeix la data de 1661.

A partir d'aquí pren una forma octogonal (vuit costats); amb quatre grans finestres oberts als quatre vents i unes gàrgoles, esculpides en pedra.

La part culminant del campanar data de l'any

1933 i la constitueix una segona cornisa, decorada amb vuit boles de pedra i l'estructura metàl·lica de les campanes del rellotge.

CAMPANES

Les batallades de les nostres campanes, des de fa segles, han convocat als jonquencs a les diferents pràctiques religioses que s'han vingut realitzant a la vila. Amb tocs variats i pausats, anunciant les misses, rosaris i toc d'àngelus, en ocasions repicant alegrement amb els tocs de batejos i casaments o amb els més pausats i tristos per la defunció o l'enterrament d'algun veí (tocar a morts).

També, amb convinguts i diferents tocs, han advertit o convocat a la nostra població per successos importants o de perill (focs, aiguats) i per invasions de tropes militars sofertes en les diferents confrontacions bèl·liques que per ser terra fronterera, al llarg dels anys ha sofert la nostra vila. Amb un diferent toc es convocava el sometent

format a la vila (tocar a sometent)

En el transcurs dels s.XVI i XVII es va imposar el privilegi que el cap de l'exèrcit que prenia una població podia apropiarse de les campanes a fi de fondre-les per a fer canons. En ocasions podien ser recobrades pel poble mitjançant un pagament.

Que se sàpiga, les nostres campanes, al menys en dues ocasions, s'han vist penjar i despenjar del campanar. En el transcurs de la Guerra Gran, 1793-1795, en una nova invasió de les tropes franceses, aquestes efectuaren diverses destrosses a la Casa de la Vila i a l'Església emportant-se'n les campanes i el rellotge. Durant la Guerra Civil espanyola, 1936-1939, fou destruït l'interior de l'Església Parroquial i les quatre campanes varen ser llançades daltabaix del campanar. Va deixar escrit Lluís Vila, en el Butlletí de l'ACEJ núm. 12 de l'any 1983: **"Per fer saltar la campana grossa, va ésser necessari engrandir el finestral que dona al carrer de la Torre; encara es veuen les senyals**

> El campanar, les campanes i el rellotge

• Església de Santa Maria de la Jonquera

Principi segle XX

Mitjan segle XX

de la reparació de la finestra que més tard es va fer. Per esmorteir el xoc amb el sol, es col·locaren un tou de feixines de bruc sota la finestra, però el pes de la grossa campana les esmicolà a terra i ella va quedar esbardellada en uns quants trosos”.

L'any 1945, en el transcurs de la primera Festa Major que es cuidà d'organitzar la Societat de Socors Mutus La Unió Jonquerenca, a les 21 hores del dia 7 de setembre, varen ser inaugurades amb la benedicció solemne les dues noves campanes a les que se les hi va posar els noms de **“MARIA”** i **“LLÚCIA”**. Amb el repic de les mateixes s'anuncià la Festa de la Nativitat de la Verge Maria, patrona de la vila.

Per finalitzar, esmentar que la campana considerada la més gran del món de les tocades és la “Tzar Kolohol” de Moscou en el Kremlin, que fou fosa el 1733 i està sobre una plataforma i utilitzada com a capella. La més gran d'Alemanya es troba a la Catedral de Colònia amb un pes de 27 tones. La de Sant Pere de Roma pesa 9 tones, la de Viena 17 tones i la de l'església del Sagrat Cor de Montmartre, la major de França, pesa 18 tones.

RELLOTGE

Es té notícia dels primers rellotges de sol ja 740 anys a.C. si bé altres fons el situen 600 anys a.C. Foren igualment primers instruments de mesuratge, els rellotges d'aigua,

de sorra i d'oli.

Cap a la fi dels s.XIII i començament del s.XIV aparegueren rellotges de torre en temples i edificis públics accionats per contrapesos que donaven les hores amb campanes.

A Catalunya el primer rellotge de torre va ser el de la Catedral de Barcelona, anomenat **“seny de les hores”** i que data de l'any 1393. A Espanya el pioner va ser el de Sevilla a l'any 1396.

L'evidència que fa més de dos segles la Jonquera disposava de rellotge públic, és el fet que l'any 1753 es cita a un tal Joan Lloset, cirurgià, com a encarregat de les campanes i el rellotge.

> El campanar, les campanes i el rellotge

L'any 1917 es fa menció escrita que el rector d'Agullana es compromet amb l'Ajuntament de la Jonquera a reparar el rellotge públic, "satisfent el Consistori, les despeses ocasionades, una vegada el rellotge funcioni amb regularitat". Es desconeix el seu emplaçament. El més probable és que fos a la façana de la Casa de la Vila.

El gener de l'any 1933, el Consistori jonquerenc acordà l'adquisició d'un rellotge públic que serà instal·lat al campanar "al ésser aquest el lloc més adequat", així com efectuar les obres necessàries per a la col·locació d'una torre de ferro forjat al capdamunt del campanar.

El setembre d'aquest mateix any s'efectua la compra a la firma francesa L.Terraillon&Cie de Perringny d'un rellotge de torre, de primera qualitat, mogut per pesos, compost de tres cossos de rodament amb toc d'hores, amb repetició i dues esferes transparents. Aquestes esferes, col·locades i sostingudes dins el seu cos metàl·lic original, pintat de color verd, encara avui senyalen les hores, amb el funcionament d'un nou rellotge de mecanisme electrònic.

El cost de la compra i despeses del muntador de la mateixa firma venedora fou de 17.891,80 francs francesos, que al canvi del 46,905%, equivalgueren a 8.392,15 pessetes. Les demés despeses que va ocasionar aquesta compra es varen desglossar de la següent manera:

Drets de duana i despeses de despatx:
1.910,05 pts
Construcció de la torre de ferro forjat:

1.170,95 pts
Plànols arquitecte: 150,00 pts
Mestre d'obres, jornals i materials:
1.229,25 pts
Carreter pel transport del material: 13,50 pts
Picapedrer pel subministra de les pedres treballades: 170,00 pts
A *Josep Paris pels jornals d'ajuda de muntatge i col·locació: 100,55 pts
TOTAL: 13.136,45 pts
(*Josep Paris, fou al llarg de molts anys, l'encarregat de la conservació i reparació del rellotge).

• Església de Santa Maria de la Jonquera

Cal esmentar les restes d'un antic rellotge de sol instal·lat a la façana sud de l'església i que és ben visible encara des de la plaça del darrere.

Com a curiositat, assenyalar que Portbou va adquirir el seu primer rellotge públic a la mateixa firma francesa L.Terraillon&Cie, efectuant-se la seva inauguració el dia 25 de desembre de l'any 1927. ■

Joan Budó i Bagués
Abril de 2013

> Reconeixement

Felicito al coratjós grup "Amics de Santa Maria" recentment format que, amb pocs recursos però amb il·lusió i empena, han iniciat un seguit d'actuacions per tal de portar a terme la tan necessària restauració de la nostra església.

Dintre les obres de millora que no dubto que aniran assolint, crec que seria profitosa la recuperació de la maquinària de l'antic rellotge, prou interessant per algun dia poder-la tenir exposada a la mateixa església, a l'Ajuntament o a la Casa de Cultura de Can Laporta.

Joan Budó i Bagués
Abril de 2013

domitia VIATGES

La seva agència de viatges a la Jonquera

Viatges Domitia, S.L. • Ctra. Nacional II, 68 • T. 972 55 40 40 • F. 972 55 40 88
17700 LA JONQUERA • info@viatgesdomitia.com • www.viatgesdomitia.com

CENTRE COMERCIAL
PUERTA de ESPAÑA

SUPERMERCAT
ARTICLES DE REGAL
PERFUMS Francesos

AL COSTAT DE LA DUANA
Crta. Nacional II, 66
Tel.: 972 55 41 55
17700 LA JONQUERA

Gràcies per
comptar amb tu
en aquests
10 anys!

Gracias por
contar contigo
en estos
10 años!

Polígon Mas Morató • Avda. Euskadi, 4 • 17700 LA JONQUERA
Tel. (00.34) 972 55 63 50 • Fax: 972 55 55 18

www.buffetelmirador.com • Seguiu-nos a Facebook! • www.facebook.com/BufetLibreElMirador

XIII FESTIVAL INTERNACIONAL DE TEATRE AMATEUR DE GIRONA XIII INTERNATIONAL NON-PROFESSIONAL THEATRE FESTIVAL OF GIRONA

FITAG 2013

31 d'agost de 2013 a les 21 h - Porxos de Can Laporta

ataKadòs

Representació de l'obra "Ratas",
de la companyia Atakados

Preu: 3€

Venda d'entrades del 26 al 29 d'agost
a Can Laporta, de 10.30 a 13.30 h

Organitza:

Ajuntament de la Jonquera i Casa de Cultura de la Diputació de Girona

> Grups dels Casals d'Estiu 2013 a la Jonquera

• El Casal 2013

• El Casal 2013

• El Casal 2013

• El Casal del futbol

• El Casalet de la Llar d'Infants

• El Casal dels Joves

Amb el
CompteZero
pagaràs

comissions

> Per sal fet de domiciliar-hi els ingressos
i d'opetar per internet i als caixers.

Oficina 0191
Av. Miquel Mateu i Plà, 6
17700 LA JONQUERA
Tel.: 972 55 70 00 - Fax: 972 55 59 19

> Per la Independència de Catalunya, fem-ne via!

El proper 11 de setembre, Diada de Catalunya, els catalans farem història amb la Via Catalana. Una cadena humana recorrerà el país de nord a sud, al llarg de més de 400 km, enllaçant El Pertús i La Jonquera amb Alcanar, al Montsià – Terres de l'Ebre.

L'Assemblea Nacional de Catalunya organitza aquesta acció extraordinària per captar l'atenció del món sencer, per a què vegi quina és la voluntat majoritària i democràtica del poble català i, alhora, reforçar el procés que ha de permetre als catalans d'assolir la llibertat i esdevenir un nou Estat d'Europa.

Per coordinar i garantir l'èxit de la Via Catalana, l'ANC compta amb l'ajuda de les Assemblees Territorials, com la de la Jonquera i de voluntaris d'arreu del país. Després de la gran gesta de l'any passat amb la Manifestació a Barcelona, que va aplegar un milió i mig de persones; per la Diada d'enguany s'ha pensat en aquesta acció igualment impressionant, pacífica i carregada de simbolisme: una cadena humana que enllaci de punta a punta els extrems de Catalunya.

Prop de mig milió de catalans i catalanes, de totes les edats, ens agafarem les mans a les 17:14 de la tarda. Per commemorar, amb totes les seves xifres, la Festa Nacional de Catalunya; 11/09/1714, en memòria de tots els valents que lluitaren fins a la rendició de Barcelona, després de 14 mesos de setge per part de l'exèrcit de Felip V de Castella, durant la guerra de Successió. Amb la victòria borbònica s'inicià un període negre pels catalans, que veieren abolides les seves institucions i perseguida la seva cultura, pel Decret de Nova Planta.

EL REFERENT DE LA VIA BÀLTICA

La Via Catalana s'ha inspirat en la Via Bàltica, que els ciutadans d'Estònia, Letònia i Lituània van fer el 23 d'Agost de 1989, per reclamar la seva independència del domini soviètic al que es van veure sotmesos després del pacte entre Alemanya i Rússia al 1939. En aquella ocasió, gairebé dos milions d'estonians, letons i lituans uniren les

• Imatge de la Via Bàltica, l'any 1989

seves mans per formar una cadena humana de 600 km de llarg, travessant els tres països bàltics, per expressar la seva condemna del passat i l'esperança per al futur. Aquest notable acte de solidaritat va cridar molt l'atenció a tot el món. La impressionant cadena humana, combinada amb la creixent pressió internacional per a la revelació de la veritat de la història, va donar un impuls decisiu a la restauració de la independència estatal d'aquest països l'any següent.

Amb la Via Catalana es persegueix el mateix efecte, l'objectiu polític de la mobilització és el d'accelerar la convocatòria de la consulta i internacionalitzar la voluntat dels catalans, convertint la cadena humana en l'avantsala de la independència. Per això és molt important que sigui un èxit logístic i tots els trams quedin coberts.

El número d'inscripcions porta un bon ritme, a principis d'agost ja s'hi han apuntat 250.000 persones, la meitat dels que es precisen per completar el recorregut sencer. Mentrestant, nombrosos pobles o ciutats d'arreu del país van fent assaigs de la cadena amb molt bons resultats: Arbúcies, Salt, Montblanc, la Garriga, Banyoles i alguns més també en tenen de previstos; també n'han fet algunes entitats aprofitant actes amb ressò mediàtic com el Mundial de Natació de Barcelona.

A més a més, entre el 15 d'agost i l'11 de setembre, desenes de cadenes humanes es duran a terme arreu del món, són la Via Ca-

• Assaig de la cadena humana a Montblanc aquest estiu

talana Internacional. De moment n'hi ha 22 confirmades, des dels Estats Units, Centre i Sud Amèrica, fins a Austràlia; i en múltiples ciutats europees.

VESTITS DE GROC I ATENTS A LA RÀDIO

En la Diada de la Via Catalana, persones vingudes de diversos punts del territori visitaran les nostres contrades: gent de Gurb, de Centelles, de Vic, etc. que ja s'han inscrit a trams de l'Alt Empordà. Diferents emissores catalanes emetran programes especials de seguiment de l'evolució dels actes previstos al llarg del dia, amb cròniques, entrevistes i relatant-nos els moments de la consecució de la cadena humana ininterrompuda. Per això s'aconsella portar transistors de ràdio per poder anar seguint el desenvolupament de la jornada, des del tram en el que estem adscrits.

Un altre consell de l'ANC és que tothom vesteixi una samarreta de color groc lluent, perquè és el color més visible des de l'aire, des d'on també ens faran fotos. Val a dir que des de l'aire igualment poden ser visibles altres símbols o missatges si tenen grans dimensions; a Caldes de Malavella, per exemple, desplegaran una senyera de la grandària del Camp Nou, entre les 11 i les 13 h. del dia Onze, perquè sigui captada per les imatges de satèl·lit.

Aquesta Diada promet ser un dia sensacio-

Passa a la pàgina seüent, inferior →

> En resposta al Sr Picas

D'entrada he de confessar que no llegeixo els articles d'opinió del Sr. Picas, però el publicat a l'Esquerda de la Bastida de juliol, amb el títol "**La Jonquera no oblidia els seus fills il·lustres**", em va encuriosir i el vaig llegir per saber de quins fills il·lustres es tractava, ja que no estaria malament saber més dels veïns –d'abans i de l'actualitat– que podem considerar mereixedors d'aquesta honorable distinció, però no, no anava per aquí la cosa.

Tot i que moltes de les persones a les que se'ls hi ha concedit un reconeixement oficial, avui no són coneguts o gairebé, la Jonquera té una llarga llista de persones que han meregut un agraïment atorgat per l'Ajuntament i que vull recordar. El llistat és el següent: Gabriel Agustins i Torrent, Ignasi Batlle i Juanola, Esteve Dorca, Josep Juanola i Garcia, Margarida Pairet i Batlle, Jaume Rius i Cardoner, Agustí Sanz i Herrero, morts en el "foc" del 6 d'octubre de 1873. Foren nomenats **Fills adoptius de la Jonquera**, en José Arrando Ballester, general, per haver aixecat el setge dels carlistes el 6/7 de juliol

de 1875; Francisco Salafranca, comandant de Carrabiners, cap de la defensa de la Vila el 6-10-1873; Martí Sureda i Deulovol, Arquitecte provincial, per la defensa de la Vila el 6-10-1873; Emilio Barrera Luyando, Capità General de Catalunya (1924-1930).

Foren nomenats **Benefactors de la Jonquera**, Josep Peñuelas del Río, mestre, el CEIP porta el seu nom; Jesús Mercadé i Aiguadé, mestre, se li ha dedicat un carrer; Adrián de Robles i López de Uribe, administrador de la duana; Àngel Vilà Pau, propietari; Eusebio Albadalejo Soler, administrador de la duana; Lluís Maria Mestras, inspector d'ensenyament; Antoni Soler Llonch, alcalde; Manuel Arias Comellas, visqué a la Vila, però, desconeixem a què es dedicava; deixà en el seu testament la quantitat de 25.000 pessetes pels pobres de la Vila (en el segle XIX una quantitat important); Joan Lloveras Bret, donà 25.000 pessetes per l'escola; Luís Martín de Pozuelo Martínez, militar, benefactor i medalla de la Vila per les seves gestions a Madrid en benefici d'aquesta localitat. Medalla de la Vila concedida a Francesc Xavier Subirós Cardoner, metge.

A partir de l'any 2000, es concedeixen els "**Jonc d'Or**", i les persones guardonades són: Lluís Mandado i Capellà, Lluís Vila i Bretcha, Emili Carreras i Aiguavella, Salvador Martínez i Becerra, Joaquim Sabiol i Planelles, Antoni Crespo i Martín, Àngel Frigola i Buixó, Pere Brugat i Darner, Eduard Vivas i Llorens; els mèrits per obtenir aquest guardó foren publicats a l'Esquerda en el seu moment.

També s'ha dedicat un carrer i la biblioteca municipal porta el nom de l'escriptor Carles Bosch de la Trinxeria. Un altre carrer amb el nom de Salvador Genís i Bech, mestre i pedagog.

La Jonquera és un poble agraït i culte, només cal veure la composició de les persones a les que se'ls hi ha reconegut la seva lluita, feina o dedicació a la Vila. S'ha de lamentar, però, que només una dona – que va perdre la vida en aquell 6 d'octubre – està entre aquestes persones, i s'hi hauria de posar remei en properes edicions del Jonc d'Or.

Anem al tema de l'article esmentat al començament. Després que a Catalunya la

← Ve de la pàgina anterior

nal: un dia de germanor, de fer pinya, emoció i festiu, pacífic, transcendent i profundament democràtic, un dia en què el món sencer tornarà a sentir el clam de llibertat pel nostre poble.

Participeu a la cadena humana, enllaçats, units, resseguint el país per tal de convertir en realitat l'anhel majoritari dels catalans: esdevenir un nou Estat d'Europa.

A la Jonquera trobareu fulls d'inscripció al Cafè de la Societat, a la Joieria Artigas i al Centre Cultural Can Laporta. També podeu fer-ho a través de la pàgina web: via.assemblea.cat

Inscriuiu-vos-hi, i guardeu el vostre lloc per a la història!

PLANIFICACIÓ de la VIA CATALANA *
11/09/2013

MATÍ

Tothom qui s'hagi de desplaçar haurà d'anar fent camí cap al tram on s'ha inscrit.

Els que hi estiguin a prop podran participar de les activitats del seu poble.

S'aconsella dinar a poca distància del tram al que estem adscrits.

Des de les 10 h. els coordinadors estaran presents als trams dels que són responsables per informar-nos de la logística diversa: aparcament, punts de trobada, on menjar, què visitar, etc.

A LA JONQUERA

A partir de les 10 h. : Museu del Memorial de l'Exili, promoció preu d'entrades 2x1

Centre cultural Can Laporta: portes obertes per veure exposicions del premi de fotografia i de les obres dels alumnes dels diferents cursos que s'hi organitzen:

A les 12 h. : Acte institucional, amb l'actuació de l'Orfeó Jonquerenc

A les 13 h. ; Sardanes

15:00 h.: Tothom ha d'estar al tram al que s'ha inscrit .

La Nacional II es tancarà al trànsit, i s'haurà de circular per l'autopista AP7

Poc més tard, es tallarà la circulació per les carreteres comarcals d'accés a la NII.

17:14 h.: Tothom s'agafa les mans i forma la cadena humana, un flux d'energia que recorre Catalunya de nord a sud.

Durant aproximadament una hora, el fotògraf de tram retratarà tots els participants.

18:30 h.: Cantarem l'Himne dels Segadors a l'uníson i, en acabar, marxarem ordenadament.

El trànsit a la Nacional II es restableix.

A la Jonquera, a partir de les 19 h.: Sardanes

**Assemblea Territorial
Catalana
de la Jonquera
Juliol de 2013**

> En resposta al Sr. Picas

• Article referent a una opinió publicada a L'Esquerda de la Bastida 141

• Sala central del MUME. El sr. Picas havia qüestionat el MUME en el seu article publicat a L'Esquerda 141 (Foto: Arxiu MUME)

rebel·lió militar del 36 hagués fracassat, aquí, a la Jonquera, una de les primeres mesures fou el tancament de l'església parroquial, que posteriorment seria saquejada, amb la destrucció de gairebé tot el que contenia a l'interior.

Fou una insurrecció militar cruenta, ja que les primeres víctimes serien els militars que no van voler sumar-se a la rebel·lió i que restaren fidels al govern de la República. Segons Ramón Salas Larrazábal (Història i Vida núm. 95 any IX), foren morts pels rebels vuit generals i dos contraalmiralls. És obvi que per qüestions d'espai no podem fer constar la repressió entre altres càrrecs militars o entre la població civil, que fou molt dura. I perquè no es digui, faig constar que a la zona de la República els generals i almiralls morts foren trenta, segons el mateix autor.

A partir del 19 de juliol de 1936, França i també Itàlia reben una primera onada de refugiats de Catalunya, entre ells alguns jonquerencs, uns marxen clandestinament i altres amb passaport expedit per la Generalitat (entre juliol de 1936 i el juny de 1937, es van trametre un total de 9.300 passaports), però aquests refugiats es mantingueren a l'exili poc temps, ja que la majoria empenyeren el camí de retorn a territori controlat pels militars rebels a Pamplona o San Sebastián.

Un dels casos. El dia 22 de juliol, arribaren de matinada al balneari del Voló unes famílies de la Jonquera, la del duc del Infantado, propietaris de Requesens: la dona (el duc era a Madrid), el fill, Francisco Borja de Arteaga, de 18 anys i la filla Maria de Arteaga, acompanyats del procurador i la seva famí-

lia. La nit del 21, en què hi havia una gran tempesta, l'alcalde (la notícia no aclareix de quina població) havia trucat a la porta per advertir-los que el comitè de Figueres havia decidit detenir-los i que havien de creuar la frontera aquella mateixa nit, ho feren per corriols de contrabandistes (les pistes de Puig Neulós i Pla de l'Arca, les faria l'exèrcit anys més tard). Aquella tarda marxaren cap a Perpinyà per anar a la zona franquista de Navarra o Euskadi. Francisco Borja, amb el grau d'alferes moriria a Bilbao.

No tots els exiliats eren de dretes o religiosos, també per raons polítiques gent d'esquerres hagueren de fugir per salvar la vida. Un cas és el d'en Tisner, que una vegada acabat el perill, tornà a Catalunya i s'incorporà a l'exèrcit republicà; passà la frontera per segona vegada el febrer del 39. Un jonquerenc que ajudà a passar cap a França a persones que podien ésser represaliades en aquells moments revolucionaris, a l'any 39 era a les llistes de les persones buscades per les noves autoritats per "*responsabilidades políticas*".

S'ha estimat la xifra d'expatriats en 30.000 o 40.000 catalans els que van passar a la Zona franquista. Recomano llegir el llibre Ruben DOLL-PETIT (2006), "**L'exili oblidat dels "catalans de Gènova" l'any 1936"**", a Enric PUJOL (coord.), "**L'exili català del 1936-1939: Noves aportacions**" Girona, Cercle d'Estudis Històrics i Socials. de Girona.

És evident que no podem posar en el mateix sac els dos exilis, els primers anaren a l'hotel i els segons a camps de concentració. El Comitè antifeixista d'aquesta Vila acompanyà al rector, Mn. Josep Major Reinalt –

rector 1900-1936 - i al vicari, Mn. Enric Puig Vila, a França, a mig camí decidiren tornar a la vila, al·legant que no havien fet cap mal a ningú, restant a la població per espai de dos mesos sense ésser molestats. Emprisonats més tard al castell de Figueres. El 21 de setembre foren alliberats, ja a l'autobús, una patrulla de milicians els agafaren i els van assassinar a la sortida d'aquella ciutat. El vicari Mn. Enric Puig, de 26 anys, fou el més jove dels capellans assassinats a les comarques de Girona. El capellà del veïnat de Requesens, Mn. Martí Costa Bronsoms, va ésser molt maltractat, portat al castell de Figueres i assassinat el 13 d'octubre. Es pot consultar el **Boletín Oficial Eclesiástico del Obispado de Gerona. Noviembre de 1942. Número Extraordinario**. Del capellà de Requesens no sé on ni en quines circumstàncies el detingueren. Cal remarcar que a Cantallops, el president del Comitè acompanyà al rector de la parròquia a França passant per Requesens; on era mossèn Costa?

S'ha de fer constar que a la Jonquera, davant la possibilitat que un grup de fora pogués endur-se algú, es concentrava – crec que al convent - a les persones que podien ser objecte de segrest per a no tornar, i per defensar la seva integritat eren custodiats per gent armada. Considereu el comportament dels jonquerencs en aquella situació revolucionària en què alguns ho aprofitaren per passar comptes.

Les col·lectivitzacions iniciades en el període revolucionari foren referendades per un decret de la Generalitat. Està demostrat i s'ha reconegut, que la majoria d'indústries col·lectivitzades a Catalunya pogueren treballar el mateix dia que els propietaris les van recuperar, ja que hi havia matèria primera per continuar la producció i en molts casos s'havia renovat la maquinària. A la Jonquera hi havia una fàbrica-cooperativa de taps, i està documentat que el 9 de febrer del 39, dia que arribaren les tropes franquistes, al magatzem de la cooperativa hi havia suro per manufacturar, el que no es pot saber és quin fou el destí del suro.

Un "Pare nostre" pels que van errats. ■

Ramon Boix

Juliol de 2013

rbviarnes@hotmail.com

> EI MUME i l'exili de 1936

Des del MUME valorem molt positivament l'interès dels jounques en la temàtica del museu. En el cas del Sr. Francesc A. Picas, la insistència que contenen els seus articles d'opinió, suggerint que cal remarcar la violència a la reraguarda republicana, mereix alguns aclariments a mode de resposta.

En primer lloc, cal agrair la intenció de donar a conèixer aquests episodis històrics vinculats a la història local en relació a la repressió als sectors eclesiàstics a l'Empordà. Els fets en què es basen els seus articles són molt importants, sense cap mena de dubte, i respectem i entenem el seu interès pel tema. Són tan importants com entendre, també, els complexos motius pels quals es va arribar a aquesta situació i com se'n va sortir, o entendre perquè encara hi ha qui considera la dictadura franquista com a "temps de pau" o perquè espais com el MUME no han sigut una realitat fins el 2008.

L'afirmació que el MUME només parla dels exiliats republicans de 1939 no és certa. Ara bé, el MUME parteix de l'exili republicà de 1939 per fomentar els valors democràtics, dignificar una memòria oblidada i reflexionar sobre l'actualitat dels exilis causats pels conflictes bèl·lics. L'exili de 1939 és dels exemples històrics més importants d'un èxode polític i popular massiu fruit d'una guerra d'agressió contra un sistema democràtic. La violència de la reraguarda forma part d'aquell desgavell institucional ocasionat per la intolerància, ja que fou, malauradament, una de les conseqüències directes del cop d'estat cívico-militar de 1936 i dels atacs feixistes a Catalunya.

El MUME és un museu on s'explica, de manera general, el períple de les persones que van haver de marxar de Catalunya republicana i de la resta de l'Estat des de 1936 fins als anys de la transició a la democràcia. L'exili de la dreta, de la "gent d'ordre", també forma part dels exilis provocats per la guerra.

Evidentment, el projecte museològic del MUME ha prioritzat els exiliats que van lluitar generalment per la democràcia i per la llibertat, lluites que van marcar les seves vides per sempre i que, en molts casos, van impedir per sempre el retorn al seu país. A

això cal sumar l'oblit de dècades i la relativa marginació de la memòria republicana i de la lluita antifranquista, cosa que no va succeir, des de 1939, amb les víctimes de la Guerra Civil del bàndol vencedor que reivindica insistentment el Sr. Picas. Al MUME no existeix un oblit premeditat de la violència a la reraguarda republicana, sinó que es contextualitza dins el marc històric de les lluites per la democràcia al segle XX, al nostre país i a Europa.

El MUME és un espai per a la memòria, la història i la reflexió crítica, un centre d'interpretació i memorial sobre els exilis de la Guerra Civil, cosa que inclou els primers exiliats d'entre 1936 i 1939, que bàsicament van fer-ho per donar suport al cop d'estat contra la II^a República. El MUME no és un museu que tingui per objectiu principal la repressió eclesiàstica dels inicis de la Guerra Civil, però no deixa de banda el tractament històric de la repressió patida pels sectors afins a la insurrecció militar a Catalunya republicana, un dels episodis importants de la Guerra Civil a Catalunya.

Una senzilla visita al MUME pot demostrar, cosa que convidem fer a tots els jounques als quals interessin aquests temes de patrimoni memorial i d'història i memòria, que, dins l'àmbit "Guerra, derrota i retirada", al costat d'una cronologia de la Guerra Civil, l'apartat anomenat "L'exili del 1936" diu el

següent: *L'aixecament militar desfermà, en el bàndol republicà, una dura repressió contra els sectors considerats afins als insurgents, que comportà la mort de milers de persones. Gent de dretes, militars i eclesiàstics en foren les principals víctimes. Molts, però, pogueren passar als territoris dominats per l'altre bàndol o bé arribaren a sortir del país. A Catalunya, una xifra molt significativa, però encara indeterminada, va poder creuar la frontera amb la República francesa i uns quants milers van poder fugir en vaixell cap a Itàlia. La Generalitat, desbordada pels esdeveniments, va poder, però, facilitar l'evacuació de molta gent amenaçada, entre els quals hi havia també significatius dirigents republicans com ara Bonaventura Gassol o Josep M. Espanya, conseller de Governació de la Generalitat.*

El tema que interessa al Sr. Picas també interessa al MUME, per això un dels especialistes en aquest tema a nivell de Catalunya, el Sr. Rubèn Doll-Petit, forma part del Consell Assessor Científic del MUME, i per això està prevista una exposició temporal per la primavera de 2016 amb el nom de "L'exili" de 1936. Un èxode a la reraguarda catalana". ■

Miquel Serrano Jiménez
conservador@museuexili.cat
Historiador i conservador del MUME
Juliol de 2013

• Sala central del MUME. El sr. Picas havia qüestionat el MUME en el seu article publicat a L'Esquerda 141 (Foto: Arxiu MUME)

> Reflexions sobre l'economia a la Jonquera

Fins a finals del segle vint, o sigui, fins a la implantació del Mercat Comú, una de les columnes vertebrals més importats de tots els Estats Europeus eren les duanes. La història de la Duana es remunta a l'època romana. Les duanes, fins a l'entrada del Mercat Comú, controlaven la riquesa del país, valoraven el conjunt de les exportacions, o sigui, la mercaderia que un país venia a l'estranger, i controlaven les importacions, les primeres matèries, peces, màquines, productes químics, etc. que la indústria i el comerç nacional comprava als mercats exteriors.

Les importacions estaven subjectes a impostos, en deien drets de duanes. Eren una defensa de la indústria nacional, per anivellar costos. Gràcies aquests impostos, Espanya recaptava anualment milers de milions de pessetes en el conjunt de les duanes marítimes i terrestres. Desapareguts els drets d'importació en l'aplicació del Mercat Comú, ara només es paguen a la duana uns impostos equivalents a l'IVA. Hisenda, des d'aleshores, s'ha vist obligada a carregar forts impostos, entre altres l'IVA, als particulars i les empreses, per cobrir els diners que deixen de recaptar pel camí de la duana. Els països que no són del Mercat Comú, en les importacions continuen pagant drets de duana.

La Jonquera, Portbou i Irun són els principals passos terrestres pel transport de mercaderies internacionals. Vista la importància

del transport per carretera de la Jonquera, l'Estat, a mitjans del 1960 edificà un magnífic edifici de duanes al nord de la nostra Vila, al centre de la Carretera Nacional, per controlar l'entrada i sortida de camions amb mercaderia comercial. Abans, la duana era dins la població de la Jonquera.

Anys més tard es construí l'autopista que enllaça amb Europa fins a Múrcia. Una gran millora comercial. Els camions cada vegada eren més ferrenys, de més pes i capacitat de càrrega, necessitaven circular amb llibertat, lleugeresa, seguretat i temps. La construcció de l'autopista enriquí comercialment la Jonquera, ja que al mateix temps és el punt de contacte i de repòs dels camions internacionals, fet que proporciona importats ingressos a la Jonquera.

L'edifici de la duana va ser construït en una zona que fins llavors era una zona agrícola. La construcció de la duana amb els seus aparcaments originà una gran aflluència de transport. Els aparcaments s'ompliren de camions.

La duana està regida per un Administrador, diversos vistes, funcionaris i policia. Depenen de l'Estat espanyol. Col·laboren en la tasca diària del despatx de mercaderies les agències de duanes amb un gran nombre d'empleats que disminuïren en entrar al Mercat Comú.

Construïda la duana, de dia en dia, aquella zona agrícola es transformà en zona comercial i turística. Diferents empresaris es sen-

tiren estimulats a comprar parcel·les agrícoles per construir-hi bars, restaurants, hotels, comerços, oficines, agències de viatges i de canvi de moneda, a dreta i esquerra de la Carretera Nacional, per servei del turisme i també per atendre les necessitats personals i professionals de xofers i empleats.

El comerç jonquerenc va atraure i atrau el turisme francès i europeu que mira amb simpatia el nostre país, des de diversos angles econòmics i d'esplai. Europa descobrí la bellesa de les costes catalanes i el sabor gastronòmic de la nostra cuina

Abans del Mercat Comú, Espanya i tots els estats europeus tenien moneda pròpia. A Espanya la moneda oficial era la pesseta, per tant calien agències de canvi per canviar en pessetes francs francesos, marcs alemanys, lires italianes o dòlars americans que portaven els turistes. El canvi facilitava la compra dels turistes als comerços espanyols, fins que arribà l'Euro, que és la moneda única a Europa. Llavors, es tancaren les agències de canvi de moneda.

En ple segle vint-i-u, gràcies a les ampliacions comercials, les reformes estructurals i nous comerços d'alt nivell que s'han edificat recentment, actualment la Jonquera està qualificada com la població estrella del comerç empordanès. ■

Francesc A. Picas
Juliol de 2013
info@pivesa.com

VERDAQUER
INSTAL·LACIONS I REPARACIONS
ELECTRICITAT / FONTANERIA / GAS
CALEFACCIÓ / AIRE CONDICIONAT
ENERGIA SOLAR TÈRMICA I FOTOVOLTAICA

Pol. Mas Morató • Avgda. Euskadi, 10 - Nau 7
Tel. 972 555 255 - 17700 LA JONQUERA
A/e: 972555255@telefonica.net

Restaurant Marfil
★ ★ Pensió - Bar

C/ Major, 109 - 17700 LA JONQUERA
T. 00.34 - 972 554 378 • F. 972 555 605
www.pensionmarfil.com

el loc
LA JONQUERA

C/ Major, 69 17700 LA JONQUERA
Tel. 972 55 44 02

> Ronda dels Cims 2013: 186 kms i una volta a un país

Vint-i-u de juny de 2013, 6:50 hores del matí. Després de fer un cafè amb la Reyes a Ordino ens apropem a la sortida, plena de gent, corredors, acompanyants, voluntaris, curiosos... M'encanta aquest ambient, però no vull entrar encara a la zona de sortida, vull gaudir de l'ambient, d'aquest moment.

Li faig un petó a la Reyes, em desitja molta sort i em diu que gaudeixi, la miro, em surt un somriure i li dic que no pateixi per mi.

Em poso a la cua per entrar a l'interior de la sortida, em passen el xip, sona, tot correcte, ara sí! Ja hi som, comença la cursa, la meva aventura, el meu repte. Aquesta vegada estic sol, els meus companys de fatigues del CEJ no hi són, els trobo a faltar però estic molt decidit a fer-ho, és el meu repte, el meu somni.

Des de dins la zona busco a la Reyes per veure on s'ha situat. La veig amb la càmera, fent fotografies, em mira, aixeca la mà i somriu, ara sí, ja estic preparat, que hi sigui ella em dona tranquil·litat. Em concentro en la cursa, amb el que he de fer i com he de sortir. Només queda esperar que donin la sortida.

Per fi s'escolta un petard i es dona la sortida als 301 corredors, 301 somnis, 301 reptes. Comencen a córrer, el ritme és suau i donem una volta al poble d'Ordino. Després d'uns 2 km. comencem a trepitjar pista i mica en mica ens enlairem.

Arribo al poble de Llorts, Km. 29, porto gairebé sis hores de cursa, estic bé, molt fresc, tranquil. M'està esperant la Reyes, em pregunta com estic i em diu que em veu bé. Li he donat una motxilla i em diu si vull res, li dic que sí, que em doni uns mitjons perquè me'ls canviaré, hi ha molta aigua, no plou però a la muntanya moltes vegades és impossible no passar pel camí sense mullar-te els peus.

Sé que és important anar amb els peus secs per evitar les temudes butllofes i li dic que si pot compri més mitjons (tot i que jo a la meva motxilla en porto un parell de recanvi i a la bossa que agafaré a Pas de la Casa, al Km. 129, n'hi he deixat uns altres).

Em prenc els avituallaments amb

• José Manuel Garrote poc abans de començar la Ronda dels Cims 2013, a Andorra

> ...comença una pujada que conec, i em ve a la memòria 4 anys enrere quan amb en Plana, en Penalva i en Moreno la pujàvem tots junts <

tranquil·litat, veig molta gent que arriba i marxa de seguida, però m'ho vull agafar amb calma, sé que he de menjar, desconnectar i descansar una mica, la cursa és tremendament llarga i només estem començant, no tinc pressa.

M'acomio de la Reyes i començo a pujar direcció al pla de l'Estany, uns 500 metres de desnivell positiu. Fins aquí la cursa ha estat un puja i baixa i continua així, un cop al pla de l'Estany baixem una mica i tornem a pujar fins a l'estació d'Arinsal: 9:20 hores de cursa.

Ara toca pujar fins l'Alt de la Capa, gairebé 2.600 metres, però em sento bé, concentrat, anar guardant, pujo a bon ritme i baixo bé, però intentant no carregar massa les cames, com diu sempre el company Moreno, a "ritme d'Ultra Trail".

Arribo a Escaldes, Km. 57, 13:59 hores, la Reyes m'està esperant (quina alegria et dona veure a la gent que estimes), em torna a preguntar com estic, li dic que bé, ella em mira, em fa un "escàner" i veu que tinc bona cara, la seva expressió de preocupació canvia.

Descanso, menjo, em relaxo, miro les cares dels altres corredors i penso si jo tindrè la mateixa. Ara ja no van tan ràpids als avituallaments i tots ens ho prenem amb més calma, les hores de la cursa comencen a pesar. Em torno a acomiadar de la Reyes, em desitja que tingui una bona nit (ja no ens veurem fins el dia següent) i marxo direcció la Margineda (primera parada on em donaran una de les bosses que he preparat i on podré sopar).

En principi són 8 Km. (jo crec que n'hi havien més) on he de salvar 400 metres de pujada

> Ronda dels Cims 2013: 186 kms i una volta a un país

• Crònica

• Gaudint dels paisatges de l'alta muntanya andorrana

i després 1.400 metres de baixada, vorejant Andorra la Vella.

Amb pràcticament 15 hores de cursa i ja gairebé de nit arribo a la Margineda, aquí a l'interior d'un pavelló tot està molt ben organitzat, a un costat les bosses i a l'altre hi ha llits, davant l'avituallament, i al fons els lavabos i les dutxes, la veritat és que hi ha de tot.

> PRIMERA NIT

Després de passar-hi prop d'una hora marxo de la Margineda, em faig un escàner interior i em trobo bé, amb una mica de cansament, però les cames no em fan mal i això, per experiència, sé que és bona senyal.

Ara comença una pujada que conec, i em ve a la memòria 4 anys enrere quan amb en Plana, en Penalva i en Moreno la pujàvem tots junts. Són uns 1.000 metres positius, molt durs, fins arribar al Coll de la Gallina. M'ho prenc amb tranquil·litat, ja és de nit i vaig sol (gairebé com tota la cursa), la lluna és plena i amb la immensitat de la nit se la veu preciosa: il·lumina el camí dels corredors, la pujada serà llarga...

Per fi arribo al coll de la Gallina, ha anat millor del que pensava i començo a baixar, toquen 1.000 metres de desnivell negatiu, hi ha molta aigua i el terra patina molt, en una d'aquestes relliscades caic al terra i trenco un dels pals i em surt de l'ànima: "merda"! Em fa més mal trencar el pal que la caiguda.

Guardo el pal trencat a la motxilla, li envio un missatge a la Reyes perquè em compri pals al matí i segueixo amb un pal. Aquesta cursa l'acabarem amb dos pals, amb un o sense (és el meu pensament), encara em sento fort.

S'acaba la baixada i comença la pujada més llarga de tota la cursa fins el Pic Negre (2.664 metres) amb més de 1.600 metres de desnivell positiu.

Ho recordo perfectament, després de quasi 5 hores es comença fer clar, veig el Pic Negre, escolto la gaita (aquest any no està al Pic del Comapedrosa) i veig la silueta del gaiter, "Déu meu!" Quina fotografia, quin instant, em sento afortunat.

Un cop al cim del Pic em paro, miro Andorra als meus peus, li dono les gràcies al gaiter i amb la seva música gaudeixo de la vista: el sol encara no ha sortit però ja és clar i Andorra així és tan bonica...

Vint-i-cinc hores de cursa, Km. 103, he fet el desnivell positiu més gran que hi ha en tota la cursa i ara em queda un puja i baixa continuu, avui farà calor, les cames em comencen a fer mal i la cursa continua.

En aquesta part del recorregut estàs sempre a més de 2.000 metres, passes per valls verdes amb vaques i cavalls pasturant-hi, el riu al costat meu i gaudeixo d'aquesta pau. Arribo a un control i veig a dos corredors descansant i la seva roba al costat d'una foguera, de seguida sé perquè. S'ha de creuar el riu passant per sobre de dos arbres i un voluntari em diu que vagi amb molt de compte perquè rellisca molt, (i penso **"uf!, després de perdre un pal només em queda caure a l'aigua"**). Vaig cap als arbres, a veure que passarà... i el passo sense problemes.

A partir d'aquí i fins els Pas de la Casa m'acompanyarà una gossa (la Boira), preciosa, forta, acostumada a estar per aquests

• José Manuel Garrote arribant a Incles

> Ronda dels Cims 2013: 186 kms i una volta a un país

• Crònica

• Fent canvi de mitjons en un avituallament

terrenys. Se li notava que gaudia tant...

La gossa era d'un corredor que estava acompanyant un tram a una altre corredor de l'Ultra Mític (ells fan 112 Km. i en alguns trams coincidim). Anàvem amb el mateix ritme, jo una mica més avançat que ells i la gossa anava i venia, em mirava, jo la mirava i ens vam caure bé (anava més amb mi que amb ells). En un moment li vaig dir al seu amo que la gossa podria fer dos rondes del cim i tots tres vam somriure. Em va agradar la seva companyia.

Arribo al Pas de la Casa, m'acomio de la Boira i arribo a l'avituallament. Era a l'interior d'una sala polivalent, cada cop hi ha menys corredors, ja porto 31 hores, estic al Km. 129 i no veig a la Reyes. Per primera vegada penso que acabaré la cursa.

Fins aquí no m'ho havia plantejat, volia anar pas a pas, d'avituallament en avituallament, sense pensar en res més, concentrat en seguir el camí, no perdre'm i mantenir el meu ritme.

Arriba la Reyes (m'encanta que estigui allà, la seva presència em dóna tranquil·litat i forces) i m'explica que ha anat de bòlit per trobar-me uns pals, però els porta, em mira, em torna a repassar i somriu, en veu bé, tinc cara de cansat però em sento amb forces i sé que estic a prop.

Li dic que tinc una nafra al peu esquerre, em trec les sabatilles molles (no hi ha manera d'estar més de mitja hora amb els peus

secs) i amb l'esparadrap que porto m'ho soluciona.

Menjo, descanso, en canvi de mitjons (els 4), de vambes i després d'una hora marxo del lloc, la Reyes diu que em seguirà tota la tarda, m'acompanya uns 500 metres de baixada caminant i ens tornem a acomiadar.

Baixo uns 200 metres de desnivell i pujo uns 800 metres de desnivell per arribar a Port Dret, torno a baixar uns 500 metres de desnivell fins arribar a Bordes Envalira.

Un altre avituallament, gairebé 35 hores de cursa, Km. 140. És una vall preciosa, un poble tranquil i bonic, paro a menjar, no fa tanta calor, la Reyes m'està esperant en un camp verd al costat d'un riu, s'aixeca i m'acompanya fins l'avituallament.

És un mirador preciós, agafo una cadira, la Reyes em porta menjar, m'assec i torno a gaudir del paisatge, del moment, d'aquella pau... Estic content, em trobo bé, les cames pesen però el meu cap està fort.

Crec que és un dels millors moments de la cursa per la seva vista, per aquella tranquil·litat, aquella pau, no pensava res, senzillament gaudia, sentia.

M'aixeco, la Reyes em torna a acompanyar uns 600 metres caminant i ens tornem a acomiadar, em queden 7 Km. fins el poble d'Incles, quasi tot baixada i planer.

Ja arribant a Incles un home em mira, es fixa en mi i em pregunta: "Jose?" Jo li dic

que sí però el miro estranyat i ell de seguida em diu "no em coneixes, però sóc l'home de l'Elena Reynalt", ens donem la mà i m'acompanya fins l'avituallament, m'explica que m'han seguit tota la cursa per internet i que com viuen allà havien anat fins a Incles per esperar-me.

En l'arribar allà em trobo amb l'Elena, els seus pares i el seu fill, i també amb la Reyes. Quina alegria em van donar, va ser un gran detall per part de tots ells, els estic molt agraït, van estar amb mi, em van donar molts d'ànims i la seva visita em va donar més forces.

L'home de l'Elena em diu que en canviar el recorregut, per la neu, la distància havia variat i que fariem gairebé 190 Km., i jo li vaig que creia que no (il·lús de mi).

Ens acomiadem tots, la Reyes em torna a acompanyar una estona caminant, ara queden 9 Km. fins Armiana, miro el perfil i penso que en poca estona seré allà, cada cop ho veig més a prop.

Se'm va fer etern, dues pujades duríssimes, no arribava mai, pensava que els quilòmetres no passaven i que era impossible que només hi hagués 9 Km. (Un cop acabada la cursa vaig saber que el total de quilòmetres van ser 186 i evidentment hi havia distàncies entre avituallaments que no coincidien), vaig trigar 3 hores interminables, però finalment vaig arribar.

No hi havia cap corredor a l'avituallament, però la Reyes sí (quanta força i energia em va transmetre durant tota la cursa) i a més amb sorpresa, em va portar un sopar de botifarra a la brasa i tuita francesa, el meu cos ho va agrair (al final ja no saps què menjar en aquestes curses).

Abans d'arribar a l'Armiana vaig posar els dos peus en una bassa de fang, en arribar li vaig dir a la Reyes que em portés les vambes que li havia donat al Pas de la Casa, estaven molles (la Reyes les havia netejades i encara estaven molt molles) però com a mínim no tenien fang.

Un voluntari (que bé que ens van tractar i cuidar durant total la cursa) em va ajudar a canviar-me els mitjons (i ja en van 5) i les vambes mentre sopava.

> SEGONA NIT

Segons el meu perfil Km. 156 i 40 hores de cursa. Va ser el pitjor moment de la cursa, el focus que portava no anava gaire bé (a l'Armiana el vaig canviar), se'm va fer etern

> Ronda dels Cims 2013: 186 kms i una volta a un país

• Crònica

> Moltes vegades la gent em demana perquè correm, i jo contesto que és molt personal, n'hi ha molts de motius... <

des d'Incles fins l'Armiana, les cames em començaven a fer molt de mal i, a més, anava amb les meves parts cuites, la vaselina que havia fet servir fins el moment ja no funcionava).

La Reyes va veure de seguida que ja no anava tan bé, va estar amb mi, per mi, em va mirar i en sortir em va fer un petó i em va donar molts d'ànims. Jo sabia que tocava patir però també que mentalment estava preparat per fer-ho, quedava molt poc i arribaria, si calia arrossegant-me.

Poc després de sortir de l'Armiana, m'assabento de l'arribada d'en Jesús (company meu de feina), que havia fet la trail de 35 Km. També sé que li va saber molt de greu no veure'm, a mi també m'hagués fet molta il·lusió veure'l allà, llàstima.

Em quedava un pujada dura d'uns 800 metres de desnivell en uns 6 Km., i després d'una pujada dura van arribar uns quilòmetres en què es pujava suament fins els darrers 2 Km. on la pujada va ser terriblement dura, la nit feia estona que havia arribat, però recordo perfectament pujant amb la lluna, altre cop esplendorosa, poderosa, il·luminant el meu camí i el de la resta de corredors i el soroll del riu baixant amb molta força, fent-nos saber que els homes per molt que ens ho pensem, no som res al costat d'aquelles muntanyes amb tanta força i bellesa.

Després de dues hores pujant per fi arribo al

coll d'Arenes (a més de 2.500 metres), quina alegria, havia fet la darrera pujada i "no-més" (moltes vegades no saps què és més dur, si les pujades o les baixades) quedaven 9 Km. de baixada. Sabia que em tocava patir i molt, les cames ja em feien molt de mal i amb la baixada encara me'n farien més. Però també era conscient que la "ronda" ja era meua, que per molt que trigués i per molt mal que en fessin les cames, arribaria a Ordino.

> ARRIBANT A ORDINO

Em vaig prendre la baixada amb molta filosofia, la primera part on la baixada tenia pendent vaig caminar i quan mica en mica la pendent es va suavitzar, vaig aconseguir córrer, molt lentament però córrer (interiorment al·lucinava, després de 42 hores encara podia córrer!).

La baixada la recordo molt dura, amb molt de mal, molt de patiment, però únicament pensant que la Ronda dels Cims seria meua. Per fi arribo a Ordino, "Déu meu! (i no sóc creient) quina alegria!" Són les 3:35 de la matinada, porto més de 44 hores de cursa, caminant, corrent, és el meu moment, veig a la Reyes, m'està esperant (ella aquesta nit no ha dormit), quina alegria veure-la allà, esperant-me, animant-me, arribo on està ella i somriu (quin somriure més bonic que té). Em vol treure la motxilla i li dic que des-

prés de 170 Km. (encara pensava que eren 170...) la motxilla arribarà amb mi a la meta. Ja sóc allà, baixo unes escales i ja veig la petita recta de meta, aixeco els meus pals en senyal de victòria, i amb un gran somriure arribo a la meta.

Vaig on està la Reyes, li faig un petó i ens abracem, aventura acabada, repte fet i només sento pau dins meu. No diré res del dolor de cames.

Mitjançant el facebook del CEJ vaig agrair a totes les persones que m'havien seguit i animat durant la cursa, ara, en la meua crònica, el meu agraïment és per la Reyes (no em cansaré mai d'agrair-li) per respectar la meua passió i també per en José Moreno, en J. Penalva i en Carles Plana.

Ara fa uns 8 anys, aproximadament, quan jo començava a córrer ells tres em van acollir, em van introduir en aquest fantàstic món del córrer i la muntanya i em van ensenyar, sense amagar-me res, tot el que sabien: gràcies a tots tres!

Evidentment també a la resta dels meus companys de la CEJ, als meus companys de feina que sempre estan pendent de mi i a la meua família: gràcies a tots!

Fa un temps enrere en José Moreno es preguntava si els que correm estem malalts. Moltes vegades la gent em demana perquè correm, i jo contesto que és molt personal, n'hi ha molts de motius, si és cert que enganxa i si tens una continuïtat el cos et demana més, però les meves raons per córrer es poden resumir en poques paraules: pau interior i felicitat. Calen més raons?

Jose Manuel Garrote Arjona

Juliol de 2013

jgarrotearjona@yahoo.es

ferreteria - paraments
RIBAS
Major, 120 - LA JONQUERA
Tel.: 972.554.036

ni embolicat !!
ni enrotllat !!!
BEN TAPAT

> El cultiu de l'olivera (3)

• Fulla d'olivera afectada pel repló

• Fulles d'olivera atacades pel repló en un estat d'afectació diferent a l'altra imatge

Després de parlar de l'arna de l'olivera a l'anterior article, en aquesta ocasió parlarem de l'ull de gall, altrament dit repló o "repilo o vivillo", en castellà. És una malaltia produïda pel fong *Spilocaea oleagina*. El repló provoca taques negres i grises a la cutícula o part superficial de la fulla i del fruit, que van venint grogues o verdes i cauen al final de la primavera.

Els símptomes més clars són les taques circulars, però no sempre són visibles. Per esbrinar si una fulla té repló es pot fer la "prova de la sosa". Es tracta de submergir una mostra de fulles en una dissolució d'aigua i sosa càustica al 5%. Si entre els 5 i els 30 minuts apareixen les taques tindrem un diagnòstic precoç del possible atac del fong, tot i que semblin sanes.

El cicle d'activitat de la infecció són entre març i juny i del setembre al novembre, és a

dir, a la primavera i a la tardor.

Pel que fa a la prevenció i el control, per combatre l'ull de gall es poden utilitzar diferents mètodes. Les poden han de mantenir la copa de l'arbre airejada i així evitar la humitat, que afavoreix el desenvolupament del fong. No cal abusar d'adobs i fems amb un alt nivell de nitrògen i, en contrast, augmentar els percentatges de potassi. A nivell químic es poden aplicar fungicides de protecció preventiva amb coure, com "Cuprotec", un tipus de coure especial. Els tractaments preventius es fan a principis de primavera i de la tardor.

Els danys més freqüents i significatius són la caiguda de la fulla, la reducció de la producció i la caiguda de l'oliva, cosa que només es produeix quan l'atac del fong és molt fort.

El següent article tractarà sobre la verticil·losis a l'olivera. ■

Gregorio Serrano
gorioserrano@gmail.com
Juny de 2013

**COMERCIAL ADUANERA
LLORENTE**

TRANSITARIS · DUANES
DIPÒSITS DUANERS
TRANSPORT AERI I MARÍTIM
MAGATZEMS · LLOGUER DE LOCALS

Carrer Nord, 22
Tel. (00.34) 972 55 44 36
17700 LA JONQUERA
www.aduaneralllorente.com

> Agenda cultural i esportiva

• Fins al 14 d'agost

XIV CONCURS FOTOGRÀFIC DE L'ALBERA
Trobareu les bases d'aquest concurs al lloc web www.lajonquera.cat <<http://www.lajonquera.cat/>> Fins al 14 d'agost!

• Fins a l'1 de setembre

Projecció del documental "1930-1942. Mémoire juive du quartier Marolles-Midi, Bruxelles" realitzat per Marta Marín-Dòmine.
Lloc: MUME Museu Memorial de l'Exili

• Fins al 15 de setembre

EXPOSICIÓ: "LA SHOAH A EUROPA"
Lloc: MUME Museu Memorial de l'Exili
Organitza: Museu Memorial de l'Exili

• Divendres 2 d'agost

CLUB DE FEINA
Lloc: Can Laporta
Hora: de 9 a 10.30 h
Organitza: CCAE i Ajuntament de la Jonquera

• Divendres 9 d'agost

SARDANES A LA FRESCA
Lloc: davant els Porxos de Can Laporta
Hora: 21.30 h
Organitza: Associació Sardanista la Rotllana

• Dimarts 13 d'agost

DINAMITZACIÓ PARC URBÀ DE SALUT
Lloc: Plaça Catalunya (Barri del Carme)
Horari: de 10.30 a 11.30 h
Organitza: Consell Esportiu de l'Alt Empordà i Dipsalut

• Diumenge 18 d'agost

Rutes de l'Exili: "L'exili dels intel·lectuals".
MUME, Portbou i Cotlliure
Organitza: Museu Memorial de l'Exili
Més informació a l'interior d'aquest butlletí.

• Divendres 23 d'agost

SARDANES A LA FRESCA
Lloc: davant els Porxos de Can Laporta
Hora: 21.30 h
Organitza: Associació Sardanista la Rotllana

• Diumenge 25 d'agost

JORNADA PORTES OBERTES MUME
Entrada gratuïta de 10 a 14 h.
11 h VISITA GUIADA GRATUÏTA
Cal reservar lloc trucant al 972556533
Organitza: Museu Memorial de l'Exili

• Dimarts 27 d'agost

DINAMITZACIÓ PARC URBÀ DE SALUT
Lloc: Plaça Catalunya (Barri del Carme)
Horari: de 10.30 a 11.30 h
Organitza: Consell Esportiu de l'Alt Empordà i Dipsalut

• Dissabte 31 d'agost

TEATRE amb l'obra "Ratas" de la companyia "Atakados", de Bilbao (Euskadi), en el marc del FITAG2013.
Lloc: Porxos de Can Laporta
Hora: 21 h
Preu: 3 €
Venda d'entrades a Can Laporta del 26 al 29 d'agost, de 10.30 a 13.30 h
Organitza: Casa de Cultura de la Diputació de Girona i Ajuntament de la Jonquera

> LECTURA DE RELAX

> Cas real

Aquest cas que ara us explicaré, és un fet històric, verídric i ben cert. Garantit, certificat i diguem que segellat per un notari que ens en garanteix la seva veracitat.

Resulta que la iaia de la Laura: Tató (Presentació), amb les seves dues germanes, Mateies (Mercè) i Genoveva, juntament amb els seus pares (besavis de la Laura) van fer un viatge a Madrid.

Tenien molt interès per veure com era l'únic Metro (primer de l'estat, ja que el pagava el govern de Madrid) construït a l'immens imperi espanyol. Si fa no fa com l'AVE de Madrid a Sevilla, el primer que van fer, perquè els "señoritos" poguessin esplaïar-se. Però no fugim de tema.

Els havien dit que havien de baixar unes escales i llavors trobarien el Metro.

Doncs bé, passejant per aquí, tafanejant per allà, van veure unes baranes amb unes escales cap avall: Mira ja l'hem trobat!

I tots encuriosits... escales avall... tris... tras... tris... tras. Diu la Tató: **uf, quina pudor, em sembla que a mi no m'agradarà anar-hi.**

Ecs!!! Tens raó, diu la Mateies, és fastigós. Doncs jo resistiré per poder anar-hi diu la Genoveva.

Però, ai amics meus, quan van arribar a baix, calleu, calleu, que allò no era cap Metro, allò eren uns orinaris!

Quina vergonya, quina vergonya!

Xixi Rossell.
Juliol de 2013
La Jonquera

New look XXI

ESTÈTICA PERRUQUERIA

C/ Major, 100 T. 972 554 549
17700 LA JONQUERA
perluqueria.newlook@hotmail.com

XARXES SOCIALS

Seguiu-nos a Twitter i a Facebook infojonquera.cat té espai propi a les xarxes socials de moda. Seguiu-nos!

facebook

A Facebook ja tenim 340 amics. Podrem arribar als 400?

I pel que fa Twitter ja som 150 seguidors. Piuleu, seguïu-nos i procurarem repiular-vos.

> LA JONQUERA A LA XARXA

Informe visites juliol a Infojonquera.
cat

Internautes: 2.201

Visites: 6.411

Pàgines vistes: 13.067

Temps mig de visita: 00.02.21

Font: Google Analytics

> INTERNET

El més clicat els últims 30 dies:

1 - La policia rescata a una discapacitada al "Paradise"

Amb 672 lectures. 10.07.2013

2 - Agressió amb pistola al carrer Major

Amb 609 lectures. 19.07.2013

3 - Avui fa un any

Amb 420 lectures. 22.07.2013

> REGISTRE CIVIL

NAIXEMENTS

• KHTIRA BENYERMAK, Mohamed

28/06/2013

• REY QUINTEROS, Isaac Junior

01/07/2013

• KHALI BOUMADIANI, Hiba 19/07/2013

MATRIMONIS

• MOGA FERNÁNDEZ, Andreu i VILALTA MARTÍ, Victòria (20/07/2013)

• BAADOUDI, Marouan i STEFAN, Sabina Ioana (25/07/2013)

DEFUNCIONS OCORREGUDES A LA JONQUERA

• RIAZA CARBALLO, Luis Eduardo

23/06/2013

• ROS CARRERAS, Carmen 31/07/2013

INHUMACIONS / ENTERRAMENTS DE DEFUNCIONS / ENTERRAMENTS FORA DE LA VILA

• MÁRMOL CORPAS, Francisca

12/07/2013 - 14/07/2013

• BOSCH GELI, Francisco

20/07/2013 - 22/07/2013

• GIRÓ TURA, Jaime

24/07/2013 - 25/07/2013

Dades facilitades per l'Ajuntament de la Jonquera

> FE D'ERRADES

A l'article de F. A. Picas Esquerda 141 Perdó per un error

A la pàgina 25 de la revista de juliol explicàvem l'assassinat del que fou rector de La Jonquera, el 1936. Josep Major i Reynal. Per un error, a la revista figura el nom de Ramon en lloc de Josep. Demanem disculpes.

> L'Stop del carrer Sant Miquel

Ja fa uns mesos l'Ajuntament va posar un Stop al carrer de Sant Miquel, un carrer amb molta circulació viària, per donar preferència al carrer de la Torre, carrer amb molt poc trànsit. Fins no fa gaire el senyal era al contrari fins que en unes obres va desaparèixer. Segons l'equip de govern de l'Ajuntament de la Jonquera, aquesta decisió fou pressa per evitar accidents – fantàstic, sóc partidari d'accidents zero – ja que el conductor que se incorpora al carrer de Sant Miquel no veu els cotxes que baixen rabents per aquesta via.

Quants accidents o topades hi ha hagut en la cruïlla esmentada a l'any 2012? I en el que portem de 2013? Que quedi clar que sóc partidari d'accidents zero.

En les carreteres de l'Estat – abans, ara no ho sé – es necessitaven vint-i-un morts en un lloc concret per fer-hi una actuació i solucionar el problema que provocava accidents. En un municipi potser n'hi ha prou amb l'opinió de segons qui?.

En la fotografia feta des del carrer de la Torre, queda clar que sí es poden veure els vehicles que circulen per la via penalitzada

i, a més a més, vaig passar-hi en cotxe i no vaig tenir cap problema per constatar que no en venia cap i em vaig incorporar al carrer de Sant Miquel.

Ramon Boix
Juliol de 2013
rbviarnes@hotmail.com

> El Racó de la "Meteo" - Dades mensuals

> Clima Dades juny 2013

Temperatura màxima absoluta: 30,5 °C (16/06/13)

Temperatura mínima absoluta: 10,8 °C (09/06/13)

Cop de vent màxim en km/h: 107,6 (01/06/13)

Pluja recollida en litres/m²: 60,1

> Clima Dades juliol 2013

Temperatura màxima absoluta: 34,6°C (26/07/13)

Temperatura mínima absoluta: 15,3 °C (02/07/13)

Cop de vent màxim en km/h: 46,4 (29/07/13)

Pluja recollida en litres/m²: 29,7

DADES DE LA JONQUERA EN DIRECTE A:

- <http://www.puigsegur.cat/meteolajonquera/24hours.html>
 - <http://www.meteoclimatic.com/mapinfo/>
- Enllaços directes des d'Infojonquera.cat

ESCAT

Dades recollides per Francesc Puigsegur

Pluja juliol 2013	29,7 L.
Pluja juliol 2012	6 L.
Pluja juliol 2011	86,8 L.
Pluja juliol 2010	24,5 L.
Pluja juliol 2009	47,7 L.
Pluja juliol 2008	26,5 L.
Pluja juliol 2007	8,1 L.
Pluja juliol 2006	3,3 L.

NANTA

Distribuïdors oficials de Purina,
Nanta i Bonmascota de Girona

Un nou servei a prop de casa...

MENJAR PER ANIMALS DOMÈSTICS, AVIRAM I RAMADERIA

Sacs a partir de 20/25 KGS

Gossos - Gats - Gallines - Pollastres - Ocells

Vaques - Porcs - Cavalls

ceràmiques · pedres · decoració · sanitaris · jardí

Polígon Mas Morató - Av. Euskadi, 8 - Tel. (00.34) 972 55 55 94 - Fax: (00.34) 972 55 41 47

Horari: 08.00 a 12.30 / 14.30 a 18.30 h. - Dissabtes: 09.00 a 13.00 h.

Apartat de correus 77 - 17700 LA JONQUERA - Girona • www.materialsmercader.com

Dezigual®

ARA gaudeix de
les REBAIXES

Love

FUN

Nova Col·lecció T/H 2013
TRAMUNTANA MODA

